

نانودیند امپریالیسم جهانی
پسگرد کی امپریالیسم امریکا
و پایگاه د اخلیش

کارگران و زحمتکشان
متحد شوید

سازمان چریکهای فدائی خلق ایران

سال چهارم - شماره ۱۵۹

سه شنبه ۲۲ آذر ۱۳۶۱

صفحه ۱۴

بن بست قدرت

این ائتلاف حجتیه‌ای - لیبرال است، چرا چنین ائتلافاتی گامگاه بهروز میکند. در پاسخ باید گفت برخی نمایندگان مجلس و یا شورای نگهبان در جهت حفظ سلطه ویژه خود، پس از تقدس مالکیت مصر هستند و بدون توجه به منافع بنیادی نظام، وارد شدن کمترین خدمت حتی ظاهری به حریسم بقیه در صفحه ۲

در بررسی سیاستهای اقتصادی ائتلاف جدید، مسئله‌ای که توجه به برانگیز است مخالفت گامگاه شورای نگهبان و برخی از نمایندگان حجتیه‌ای مجلس با این سیاستهاست. طبیعا سوال خواهد شد اگر در این ائتلاف (ائتلاف جدید) حجتیه‌ای‌ها مانند توکلی، پرورش، سلیمی، موسوی، و... وجود دارند، اگر

خطاب

به

پایان

۱- طرز کارها استتسیل: گفتیم که باید اعلامیه را بر روی استتسیل تهیه کرد تا بتوان اثرات تشویر کرد جهت کار کردن با استتسیل نکاتی قابل تذکر است:
۱- استتسیل را باد و وسیله قلم استتسیل و تاپی میتوان نوشت در هر دو مورد فشار بکنواخت قلم و انگشتان بر روی تاپی کاملاً مهم است. برای تاپی کردن تاپیها شانس مخصوص استتسیل دارند که با دست میشود نوار تاپی دیگر بالا نیاورد و فقط بقیه در صفحه ۹

جمع بندی تجارب اعتصاب عمومی سیاسی سال ۵۷ و بررسی وظایف پیشروان انقلابی

اعتصاب عمومی سیاسی قسمت آخر

عمومی بمشابهك تاكتيك مبارزاتسی پرولتاریا، بعنوان سلاحی برای فلج کردن قدرت سرمايه و برای بیداری و بسیج و سازماندهی عقب ماند هترین و راکد ترین لایه‌های طبقه که در رزندگی روزمره خود بقیه در صفحه ۵

اعتصاب عمومی سیاسی سال ۵۷، اهمیت بلا تردید این اعتصابات در مبارزه انقلابی پرولتاریای ایران و جایگاه ویژه آنرا در جنبش توده‌ای، که بکرات در جنبشهای انقلابی جهان تجربه شده بود، نشان داد. اعتصاب

دربین شماره

یادداشت‌های سیاسی

در صفحه ۱۴

ارسال مستمر اخبار و گزارشات وظایفهای انقلابی است. در صفحه ۱۴

مصاحبه‌های متعدد سردمداران رژیم

نشانه ناتوانی رژیم در مقابل بحران اقتصادی است

شدت باین بحران اقتصادی و فقر و فلاکت روز افزون توده‌ها به ناراضیاتی آنها علیه اوضاع اقتصاد کنونی ابعاد دیگری بخشید و وجهه بین خاطر و وجهه سبب سرکوب و خفقان اعمال شده از سوی رژیم، تقویت و تشدید شد و همین توده‌ها را علیه رژیم سرمایه داران در پی داشته است. مدت ها سردمداران و عوامل رژیم وجود هرگونه بحران اقتصادی را نفی میکردند و همین چهره همیشه بود که جناب نوربخش رئیس کل بانک مرکزی

با يك " محاسبه کامپیوتری " وجود هرگونه تورم و بحران را انکار میکرد یا مدعی میشد که اوضاع نسبت به قبل روه بهبود قطعی و سریع است مثلا از تنزل میزان تورم از ۲۳ درصد به ۱۵ درصد سخن میگفت. در بحران هم کامیون بنوعی اوضاع را بهبود داد. اما سرانجام ابعاد ناراضیاتی توده‌های چنان گسترده شد که سردمداران رژیم را بشدت بوحشت انداخت که مبارز " انفجاری " بقیه در صفحه ۳

کمیته‌های مخفی اعتصاب را برای برپائی یک اعتصاب عمومی سیاسی ایجاد کنیم

نکته

بقیة صفحه ۱

مالکیت رانعی پذیرند و به مسئله تقدس مالکیت برخوردی در گام تیک وسطی میکنند و بدین ترتیب چگونگی تأمین امنیت و موجودیت سرمایه را به روشنی افراد دوراندیش و عاقل گامینه که آنها هم همین هدف را دنبال میکنند، نمی بینند. حال آنکه بازاری نظام در درجه اول و دلتی قسوی میطلبد. بازاری نظام میطلبد که بورژوازی برای تغذیه ماشین دلتی به هر طریق ممکن غذا تهیه کند. افزایش بی دربی شدت کار، تشدید استثمار و انداختن بار بیشتر و بیشتر بر گردن زحمتکشان، در شرایطی که بحران به اوج خود رسیده است بدو نیکسری تعدیلات موقتی، نه تنها برای تأمین غذای ماشین دلتی کافی نیست بلکه میتواند بشدت بر حنثت بحران بیفزاید. از سوی دیگر کارخانه های ملی شده و کلاس سرمایه تولیدی ورشکسته بدو تکیه به کمکهای مالی دولت قادر به حرکت نیست. اما دولت خود ورشکسته است و قادر نیست عصاره کوری را بگریزود مگر آنکه خود را بینا کند. مگر آنکه موقتا به منافعی خدشه وارد آورد که خود بخشی از تکیه گاه سیستم حاکم هستند. مگر آنکه در وضع مالکیتها تجدید نظر کنند و علمبرغم میل خود بخشی از بار را بردوش سرمایه انگلی یعنی مالکین بورس باز، مستغلاتی ها و محتکرین بگذارد و بدین طریق خود را تأمین کند، بهیچ از پیش مجهز کند، زرادخانه هایش را بپرکند. به مزد و رانتش رشوه دهد تا سرمایه های آزاد شده در پناه ماشین دلتی قوی و در پناه اتم سرکوبهای وحشیانه و جنایتکارانه به سوی تولید روانه شوند. در جهت تحقق همین خواسته های طلبی است که در هفتاد هم آورده ۶۰ از سوی وزیر دارائی لایحه وصول مالیات از املاک تقدیم دولت میشود. لایحه لغو اراضی موات شهری و توقف خرید و فروش اراضی با برآز فراز اختلافات قشری بورژوازی میگردد و تصویب میشود. تجارت خارجی دلتی میشود (البته به آن شکل که خواست خط امام و استان بوسان ناسیونال رفرمیستش بود). غریزه ذاتی بورژوازی آنها را - هشدار میدهد که دیگر نمیتوان صرفا با واسطه مذهب با توده ها مواجهه شد. دیگر نمیتوان با مبارزات فرعی مجتهدین علیه هم، آنها را اغفال نمود و مجبورند مستقیما رود روی توده ها

قرار گیرند. این امر آنها را به وحشت می اندازد و ناچارشان میکند به اختلافی تن در دهند که در مجموع برای نظام، ایمنی بیشتری دارد. در همین راستاست که نمایندگی گمان تحصیل کرده و دوراندیش آن در کابینه حامی گمراهیسم اقتصادی میشوند.

اما، تجزیه پیروان خط امام به جریانهای متخاصم خط امام (جنح رفسنجانی) و حجتیه نیز پایان ماجرا نبود. هوشا هد هستیم که در این بین جریانها هم تجزیه صورت گرفته است. بروز اختلافاتی میان خط امامی های میانرو و خط امامی های تند رو در میان صفوف حجتیه ایها، نشان از ادامه و تشدید تضاد های داخلی رژیم وین بستی است که سردمداران رژیم بعلت عدم توانایی در تحمل بحران جامعه بد آن دچار آمدند و هر روز بیشتر در آن فرمیروند.

نمونه این اختلافات را چنانکه گفتیم بین شورای نگهبان و نمایندگان مجلس که حجتیه ای هستند بسا نمایندگان اجرائی حجتیه در قوه مجریه که سیاست گمراهیسم اقتصادی را در پیش گرفته اند و همچنین بشکلی در بزرگین خط امامی ها در مجلس و نهاد های ضد انقلابی میتوان مشاهده کرد. وجود اختلافاتی بین حزب جمهوری اسلامی و مجاهدین انقلاب اسلامی و بین رفسنجانی و خوئیینی ها و... از آن جمله است.

البته در حال حاضر دامنهای تنگینه اختلافات درون گرایشهای موجود در جناح اصلی حاکمیت اجنح حجتیه ای و جناح رفسنجانی (به نسبت تضاد های این دو جناح اصلی، جنبه فرعی دارد و بی هیچ وجه نمیتواند از نظر در ماند.

مجموعه توضیحات ما نشان میدهد که رژیم جمهوری اسلامی علمبرغم دعاوی کذب خود مبنی بر رسیدن به ثبات، بهیچ از پیش بریستر بحران عمیق سیاسی اقتصاد دلتی درگیر تضاد های لاینحل دلتی شده است. تغییرات سریع و ناموزون در درون هیئت حاکمه همچنان ادامه دارد. نه تنها هیچ نشانه ای از تخفیف و تضاد ها در دید نمی شود، بلکه روز بروز بر جدت و شدت آنها افزود میشود. فرآیندهای مختلف بورژوازی بسا ارائه راهحلهای متفاوت بر وزن رفت از بحران بهرود روشی کشیده شد هاند،

همد یگر انشاء میکنند و تقصیرها را بگردن یکدیگر می اندازند. خویشی ها، حجتیه و موسوی اردبیلی، خط امام را نکه هوش میکنند، هسر کدام مدعی هستند در تسلط بر ماشین دلتی و خدمت گذاری به کل نظام را محل بهتر را ارائه میدهند.

هم اینک رژیم جنایتکار و ضد انقلابی جمهوری اسلامی، آمیزه بیشترین تضادهاست. خط امامی ها که با فروز یختن توهم اکثریت عظیم مردم نسبت به خمینی، بنیاد نفوذشان بر فروز یختن است و نقش تاریخی خود را در سرکوب و نابودی انقلاب و فراهم کردن زمینه های سازی نظام بسرعت از دست میدهند و با جان سختی مقاومت کرد و حاضر به تسلیم در مقابل جناحها نیستند. حجتیه که در درون خود بر سر اصل تقدس مالکیت و سرمایه بزرگ و نامحدود توافق نظر دارند، حول برخی مسائل چون پذیرش یا عدم پذیرش هر گونه فرمول بندی حتی ظاهری برای رژیم های بسیار محدود تر از آنچه که خط امام طرح میکنند، دچار اختلافاتی شده اند. اختلاف جدید در کابینه با سیاست گمراهیسم اقتصادی خویش گامبگام ناچار از کلنگها رفتن با نمایندگان حجتیه ای مجلس و اکثریت اعضای شورای نگهبان که ایضا حجتیه ای هستند میشود، البته در بسیاری موارد هم با توضیح اینکه دلتی برای نگرانی آنها مبنی بر احتمال خدشه در اصل تقدس مالکیت وجود ندارد و مسائل در مرحله اجرا حل خواهد شد و تفهیم این مطلب که آنچه کابینه در ظاهر پذیرفته در عمل و اجرا با آنچه خط امام در نظر داشته فرق دارد، موفق به اقناع آنها شده اند، اما بهر حال بروز چنین اختلافاتی در صفوف جناح حجتیه ایها در صفوف خط امام بیش از پیش، زمینه قدرت گیری و امکان عمل بیشتر کابینه اختلاف جدید و لیبرالیسم اقتصاد آنرا فراهم میسازد. کبایها هم که آرام وساکت بر اساس اختلاف بیند از حکومت کن سار شده هاند سعی میکنند تا از آب گل آلود ماهی بگیرند.

بهرود خط امام و مجلس با از دست دادن بی دربی زوائد مسلح اش و بی تسلیم این زوائد به قوه مجریه بسرعت تبدیل به وسیله ای میشود که جز برای تخدیر اقتدار عقب ماند ه سنتی بکار نمی آید. قوه مجریه هم که سنگرمخالفین عاقل خط امام شده است. و بقیه در صفحه ۱

مبارزه ضد امپریالیستی از مبارزه برای دموکراسی جدا نیست

نشانه . . .

بقیها از صفحه ۱

رخ دهد. چرا که کارگران و زحمتکشان بخصوص بطور روزمره فشار اقتصادی دم افزون را بر کرده های خویش احساس میکردند. آنها در شر این کهرزیم تمام تلاشش را باوراندن بهبود یافتن مداوم اوضاع قرارداد بود. در اینجا دیگر آمار و ارقام در رویشان و ساختگی نمیتوانست کوچکترین زمینهای برای اتمام مردم فراهم آورد. بتدریج مخالفتها بی در میان عوام ملت رژیم نسبت به کارائی سیاست نئی هرگونه مشکل و بحران اقتصادی ظهوری باید.

مصطفی تبریزی نمایند هجند و از دم تحرك در زمینه های اقتصادی و سیاسی در برخی زمینه ها انتقاد میکند (اطلاعات ۸/۳) و زوارهای میگرد با اینکه چهار سال از انقلاب ما می گذرد در لوائح اقتصادی که به مجلس می آید . . . کمترین سیاست اقتصادی مشخص چشم میخورد . . . تصمیمات مقطعی و بدون برنامه ریزی بدون توجه به مبادی های تصویر این قوانین است (کیهان ۸/۴) طاهری نمایند هکا زبون هم میگوید: آنچه قابل تحمل برای مردم مسلمان ایران نیست، وضع بد اقتصاد کشور میباشد (اطلاعات ۸/۹) روزنامه کیهان نیز در مجموعه یادداشت روز تحت عنوان "بهرامون مشکلات اقتصادی مردم مینویسد: در حال حاضر عمده ترین مشکل مردم در مسائل اقتصادی، تورم، گرانی و احتکاک است. و در رابطه با نقش دولت در توزیع مینویسد: اگر نوسانات قیمت کالا های مورد نیاز مردم را (آنها که تحت کنترل دولت نیست) در محاسبات اقتصاد کشور جای دهیم میزان تورم به حد و چهار برابر رقی که مسئولین اعلام کردند میرسد . . . که نتیجه ای جز بالا بردن میزان تورم و عصبانیت مردم نخواهد داشت (کیهان ۷/۲۵) و آنگاه بنویسد میدهد که: وجود گرانی، احتکاک، تورم و . . . علاوه بر اینکه ضعف و ناتوانی ارگانهای برنامه ریز و ستگاه های اجرایی مملکت را در افکار عمومی منعکس میکند در رازمدت مواقب اجتماعی و سیاسی بدنبال خواهد داشت . . . اینجا دیگر باید میزان تورم عصبانیت مردم را کنترل

کرد (کیهان ۷/۲۶)

با توجه به همین گسترده شدن ابعاد ناراضی مردم است که خمینی که در تظاهرات و مواقع کابل بحرانی خود را به

میان میدان می اندازد باز پرترب به سخن میکشاید، از "امت سخن میکوبد و با این گفته که "کالا فراوان است ولی گرانی است" به صاحبش دست میدهد که در نماز جمعه ها از علت گرانی و سایر مشکلات برای توده ها سخن بگویند و بگویند که تازه باید از فراوانی کالا و اینکه قحطی نیست شکر گزار بود! او حتی وجود صف های طولانی برای ارزاق عمومی وسوخت و . . . را نشانه فقر و نعمت میداند ولی وعده بهبود اوضاع برای آینده را میدهد.

در ادامه چنین برخورد های هشداری دهند مبرخی از عوامل رژیم به مسئولین و در پی اشاره مشخص و پذیرش وجود گرانی و مشکلات اقتصادی از سوی خمینی است که سردمداران رژیم عقب نشینی "هماهنگی" را در این زمینه طرح می ریزند و مسئولین رده اول، میکوبد همیدان می آیند، صاحبیه پشت مصالحه، و بطور مشخص از وجود بحران و از کمبود های اساسی در زمینه های اقتصادی اجتماعی سخن میگویند و ناراضی مردم را منطقی و موجه اعلام میکنند، از وعده دادن برای بهبود اوضاع بصورت فوری به اجبار منصرف میشوند و وعده می دهند، فاه و اسایش زحمتکشان را برای آینده های دور - در دهه بیست سال آینده - ترسیم میکنند تا خشم امروز توده ها را فرو نشانند.

مصاحبه های خامنه ای، پیام راد پرتولوزیونی موسوی و گفته های ارد بیلگی همه در همین راستا قرار میگیرد. خامنه ای در سخنان خود مینویسد: . . . بهر حال این کلاه ها می که گاهی مردم میکنند، منبهم مردم حق میدهم . . .

. . . کمتر جانی اسراف داریم که با وجود خنگ و فشار اقتصادی . . . کسی بتواند بایک چنین وضعیتی که ما داریم بگذراند. البته اگر ده سال

آیند ما این انقلاب را در نظر بگیریم . . . آنروز به مراتب از حال بهتر خواهد بود . . . بنا بر این وضعیتی که امروز وجود دارد اینستکه وقتی ما می فهمیم که وضعیت چیست، آن وقت بدان چیزی که وجود دارد تن

میدهم (کیهان ۸/۱۲)

میر حسین موسوی نیز با اشاره به هزینه جنسی تورم را و مشکلات ناشی از آن، همین گفته ها را نه حتی با بیانی دیگر و بی نهایت همان شکل تکرار میکند: این نوید را میدهم که کشور ما به سمت استقلال واقعی و خود کفائی

حرکت میکند. دولت یکبار به این سؤال پاسخ داد که ده سال دیگر ما خجل نباشیم (یعنی اگر امروز خجل شدند عیب ندارد!) . . . دولت این مشکلات را قبول میکند و سعی میکند . . . علت اینکامیابی سنلتر اینجانبان کردم اینستکه ریشه های مشکلاتی که در جامعه وجود دارد بشناسیم البته ما مطمئن بودیم وقتی که از خیر میوه صفر برسد و به مردم مشکلات را شرح دهیم، همه پذیرا میشوند . . . (کیهان ۸/۱۴) و این جزا اعتراض به روشنگری و اعلام صریح عدم توانائی رژیم در بر آوردن خواسته ها و نیازهای مردم نیست مسووی ارد بیلگی هم خطاب به مردم - میکوبد اگر امروز نتوانستیم بهر حلیه نهائی بر رسم کسی چنین توقعی نداشته است که در این چند سال به آن مرحله برسیم ولی جهت همین است. (کیهان ۸/۱۵)

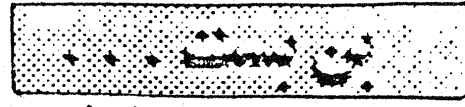
از همه این اعترافات رسواتر و مبتذل تر شاید وعده دادن نهائی جناب توکلی وزیر کار رژیم باشد که بعد طولانی در تعریف و تمجید از سرمایه داران مکتبی و مومن و با آبرو گردان او از مردم - میخواهد تا امروز اخراج و تسبیح کارگران را موجه میدانند. چرا که برای اینکه ایشان قصد دارند در آینده چند برابر این تعداد کارگر استخدام کنند! او مینویسد:

همین اجازه دهید تعدادی از کارگرانمان را اخراج کنیم بجایش در سال دیگر هفت هزار کارگر بگیریم! (به نقل از توکل - کیهان ۸/۲۴)

این وعده و وعید دادن های سردمداران رژیم برای آینده دور نشانه قطع امید شان از فرونشاندن بحران است و بیانگر گسترش مخالفت توده ها با رژیم. یعنی آنگاه که اعتراض، کم کاری و اعتصابهای روبه گسترش، و روبرویی مستقیم توده ها با مزدوران مسلح رژیم با تشدید سرکوب، کشتارها و به بند کشیدن انقلابیون به همراه قوای صریح شکنجه و تخریب به نتیجه نمنشست وقتی خمیش نوبن توده های و انفجار خشم انقلابی آنان احساس شد وقتی کسوزش آتش انقلاب را سردمداران رژیم حس کردند جز وعده و وعید دادن برای آینده های دور راهی برای آنها باقی نمی ماند.

اما این راه نیز برای رژیم ثمری بسیار نخواهد آورد و سرایی همیش نیست. دیگر توده ها را نمیتوان با وعده آینده مطلوب و بهشت برین فریفت و از حرکت در ویران سازشان باز داشت. امروز دیگر کارگران و زحمتکشان سرنگونی رژیم را در دست خود قرار داده اند. سرگ رژیم حتمی است.

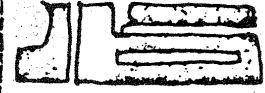
اختلفی از جنبه‌های سیاسی و اقتصادی
 (اختلف جدید) که سرپرست و سودای
 شوند گروه‌های کورسرها به تدریج وابسته
 وحل بحران دارند و همین ائتلاف
 است که در کشاکش قدرت بی‌بین
 بالا می‌آید و زمینسکین را تشکیک
 میدهند. بدین سان در حالیکه
 کشاکش قدرت اوج میگردد و مبارزه در
 جریان اولیه خط امام بهرود در روش
 رسمی و علنی ارتقاء یافته و وارد مرحله
 ثبونی شد باست وصف بند چهار روز بروز
 مشخص تر میشود و بالاخره حول قوه
 مجریه مجلس، جزووازی موقوفه در
 ائتلاف جدید و مجلس بر سر تسلط
 بر ماشین سرکوب دولتی صف آرائی
 میکنند. جزووازی موقوفه عزم جزم کرده
 است که تمامی امور را در دولت و مکانیزم
 بهرود کراتیک آن تمرکز دهد و بقبول
 خوشی های دولت سالاری را پیشه کرده
 است. ولی گام به گام در رپشرد این
 سیاست با مانع مواجه میشود زیرا
 استقرار دستگا‌های دولتی و تشکیل
 دولتی قوی و مطلق العنان ممکن نیست
 مگر آنکه تضاد های درونی خود فائق
 آید اما فائق آمدن بر تضاد های
 درونی و بدین فائق آمدن بر تناقضات
 و بکسترش اجتماعی چگونه ممکن
 است؟ بدین تخفیف بحران
 اقتصاد چگونه ممکن است؟ این
 بحران امروزه دیگر با آزاد کردن سرمایه
 های اختکاری وانگلی نیز تخفیف
 نمی یابد زیرا این سرمایه ها تا زمانیکه
 امنیت نداشته باشند یعنی از تسلیم
 نیروی کار و افزایش نرخ سود در بخش
 تولید به نسبت بخش تجارت اطمینان
 کسب نکنند بسوی تولید سرازیر
 نخواهند شد حال آنکه امنیت سرمایه
 با گسترش روزافزون مبارزه طبقاتی
 بیش از هر زمان به خطر افتاد است.
 ائتلاف جدید عزم جزم کرده است
 نهاد ها را بپند دولت بکشاند و
 قدرت را بیک دست کند اما نهاد های
 انقلابی نیز عزم جزم دارند آزادانه
 بپند دولت نیفتند اینان با تکیه به
 عقب ماندترین اقشار جامعه هنوز
 رسالت خود را پایا نگرفتند.
 ائتلاف جدید نیز قادر نیست به
 آسانی آنها را بپند کشد اما از آنجا که
 حیات رژیم بسته به تمرکز امور و ایجاد
 یک دولت همگون و قوی است از آنجا
 که وجود ارگانهای متعدد در تصمیم
 گیری امر سرکوب انقلاب را مختل
 میکند، ائتلاف جدید هیچ چاره ای
 جز افزایش کوشش برای اعمال سلطه
 بر آنها ندارد. در ماهنامه مرداد ماه
 چهارم دانشگاه (تربیتون بیان نظرات
 "خط امام" بی ثمر بودن کوششهای
 مسالمت آمیز دولت در به تکمیل

باشین نهاد ها چنین تصویر
 میشود. . . . عدم موفقیت دولت در
 نصب وزیر مشاور در نهاد های
 انقلابی خود نشانه‌های از عدم
 موفقیت "آزادانه" بپند کشیدن
 نهاد های انقلابی بوده و هست. این
 خود حاکی از آن است که ائتلاف
 جدید در اولین و مهمترین قدم خود
 برای تمرکز امور با بن بست می‌خورد
 مواجه شده است، بن بست که بیرون
 آوردن از آن جز با اعمال زور ممکن
 نیست بقول جبهه گران خط امامی:
 "اگر بر بار سابق خود یا شهم چاره ای
 جز اعمال زور نمی ماند که این راه حل
 خوبی برای این مشکل نخواهد بود."
 کشاکش بین دولت و نهاد ها با روند
 روشن مسلحانه برخی از زوائد مسلح
 رژیم در اینجا و آنجا، رژیم را با سرعت
 روز افزونی به گرداب مرگ میکشاند و
 خوابهای طلایی کابینه نشینان را نقش
 بر آب خواهد کرد. در وجه اقتصاد ی
 نیز تمام جریانات حاکم به بن بست
 رسیده اند. "خط امام" تمام طیف
 حجتیه ها و ائتلاف جدید را متهم
 میکند که مانع اجرای قوانین هستند،
 نمایندگان حجتیه ای مجلس و شورای
 نگهبان "بجه بازی" های "خط امامی"
 ها را مانع میدانند و دولت با پیروی از
 سیاست لیبرالیسم اقتصاد ی مجلس
 را به تعلل در تصویب لوایح متهم میکند
 و در عین حال سعی دارد تا شورای
 نگهبان و نمایندگان حجتیه ای مجلس
 را اقناع نماید. فریاد آشکوری نماینده
 تنگنا بن در مجلس بیان مجسم این
 بن بست است. . . . قانون اصلاحات
 ارضی مصوب شورای انقلاب بسر نوشت
 میهمی در چارشد و تجارت خارجی
 در محاق فرورفت و طرح . . . و
 قوانین مهم و تعیین کنند همچنان بر
 روی کاغذ باقی مانده اند، چرا که
 کشاکش انقلاب و ضد انقلاب، استقرار
 "قانون را غیر ممکن ساخته است و تلاش
 های همه جانبه زمامداران رژیم را
 بی اثر کرده است. در مقابل این
 سوال که چرا تا کنون قانون تجارت
 خارجی اجرا نشده است سعید امانی
 رئیس کمیسیون مجلس میگوید: . . .
 تا قانون قلمرو و ضوابط را تعیین نکرده
 امکان پیدایش شدن این قانون نیست
 و قانون بورژوازی اینک بیش از ۳ سال
 است از تعیین قلمرو و ضوابط اجرایی
 نتوان مانده است، بنیاد انقلابی

جامعه بورژوازی اجازت تعیین چنین
 ضوابطی را نمیتواند اینست که هنوز
 روینا متزلزل است و رژیم قادر به تثبیت
 خود نیست. مواد منصوبه برای مادیت
 یافتن خود برای اجرا، نیاز به قلمرو و
 ضوابطی دارند که در مقابل قدرت
 بنیان کن انقلاب تعیین آنها ممکن
 نیست حتی در صورت تعیین، امکان
 تحققشان نیست و این امر خارج از تعادل
 و خواست این مجتهد و آن مجتهد و
 این جریان و آن جریان است. از همین
 روست که مجلس و دولت بجان هم
 می افتند اولی، دومی را متهم میکند
 که لیبیرال است و عمدتاً را اجرا تعلل
 میورزد. دومی، اولی را متهم
 میسازد که قوانینش بدون ضابطه و قلمرو
 اجرایی است. اولی میکوشد بر دومی
 فائق آید و وزیر سلطه خود بکشاند و
 زمینه اجرای منافع ویژه طبقاتی اش را
 فراهم سازد دومی نیز میکوشد با اعمال
 سلطه بر اولی سیاستهای خود را پیش
 برد. با استیضاح گنابادی، استیضاح
 کابینه و سقوط آن توسط مجلس در زین
 تداعی میشود! اما واقعیات فرسنگها
 از دهنیات فاصله دارد تاریخچه هرگز
 به یک شکل تکرار نخواهد شد. این
 مجلس همانگونه که در بخش مقدماتی
 این مقاله توضیح دادیم از اکثریت
 افتاد است، تجزیه شده است و در
 طی پروسه ای که هنوز زخم او امده دارد
 آخرین بقایای قدرتش را هم از دست
 میدهد این مجلس، مجلس یکسال
 پیش نیست و قادر نیست قدرتش
 گذشته را از دست بدهد. حتی اگر وزیر را
 یکی پس از دیگری از اعتبار بیاندازد
 باز هم از اعمال سلطه متضاد های
 درونی رژیم ناتوان خواهد بود و با
 وزیر بعدی و کابینه بعدی مجبور
 است مجدداً در بنیاد قدمی بگذرد
 کابینه هم قادر به رهبری و اعمال سلطه
 نیست کابینه به همان دلایلی که در
 بالا بر شمردیم درگیری بانهاد ها،
 با ارگانهای متعدد در تصمیم گیری و
 مهمتر از همه ناتوانی در تخفیف بحران
 و بیش از حد معینی نمی تواند در
 معادلات سیاسی اعمال نفوذ کند
 حاصل آنکه دعوی قدرت و دعوی بر سر
 کسب هژمونی در رژیم بین جریانات
 متخاصم به بن بست رسیده است
 بحرانی عمیق سر تا پای رژیم را
 در نوردیده است تمام راههای نجات
 سدود شده است و هر عملی که رژیم
 برای نجات خود به آن چنگ می اندازد
 بیش از پیش به تضاد هایش دامن
 میزند. تمام ارگانهای رژیم مجبورند
 چه بخواهند چه نخواهند به وظایفی
 بقیه در صفحه ۱۳

کمیته های محقی مقاومت را باید در هر شهر و روستا ایجاد کنیم

۲- اعتصاب سلاح پرولتاریا در مبارزه علیه استثمار سرمایه داری است و در همین حال سلاح بیداری و سازمان دهی توده های کارگر نیز میباشد. اعتصابات توده های جهانی و تجربه سال ۵۷ ایران نشان داد که در زمان مبارزات سیاسی و توضیح گیری اعتصابات عمومی و توده های خواب آلود و ناآشنا نسبت به مسائل اجتماعی، خیلی سریع به مبارزه جلب شده و بجزران عقب ماندگی تاریخی خود برداخته و از فاصله بسیار عظیم اینان با پیشرو شدید جداگانه میشوند. در این شعبه ۳ اعتصاب و اعتصاب مدرسه انقلاب حقیقتی نهفته است.

لنین با تکیه بر اعتصابات عمومی سال ۱۹۰۵ روسیه، قدرت بسیج فوق العاده سریع این شیوه مبارزه را ایندینین ارزیابی میکند:

در حالی که در سال طول کشید تا کل جنبش طبقه کارگر روسیه هر خله فعلی خود (البته بسیار دراز صورت نهایی) برسد و جنبش در بعضی نقاط مملکت در طرف چند روز از یک اعتصاب خشک و خالی به طغیان انقلابی عظیمی پیشرفت کرد. . . . اعتصاب توده ای به بسیج عمومی جنگندگان برای آزادی واقعی رشد کرد. (لنین، اعتصاب سیاسی و جنگ خیابانی در مسکو). توده های که در دوران آرام سیاسی برای امری پیش پا افتاده به سختی بسیج میشوند و در اکثر مواقع اصولاً امکان بسیج نیز نبود، در دوران اعتصابات دردی که اعتصابات توده ای در جریان است، به صحنه بیکار بر میآیند. چنین معلوم شد که غیر ممکن است که حتی چند ده هزار امضا از کارگران برای هر یک از مسائل جمع کرد. از طرف دیگر، واقعیت آنست که تنها اعتصابات سیاسی، یک طیف کارگر را در بر گرفت (لنین، تجربه های آموزنده)

اعتصابات توده ای، گذشته از قدرت بسیجی، زمینه های لازم را برای سازماندهی توده ها فراهم می آورد. در جریان تداوم اعتصابات، کمپانی نحوه عمل حکومت و نیز نیروهای انقلابی، اعتصابات با کفورت و از شکلی بشکل دیگر تبدیل میشوند و خود، بگونه ای زمینه سازمانیایی توده ها را مساعدتر میسازند. در این مرحله ضرورت نفی سازمانهای فرما پیشی و ایجاد سازماندهی مستقل و آزاد و ایجاد تشکیکهای طبقاتی برای توده ها بعینه آشکار میشود. چرا که بقیه در صفحه ۶

اعتصاب

تبدیل میشود. کمیته های اعتصاب ضمن کار آگاهانه ای که در رهبر کارخانه برای شکل کارگران، تبلیغ و ترویج انجام میدهند، تدارک اعتصابات را با توجه شرایط ویژه هر کارخانه و بده و از هر زدن نیروها در باروری اعتراضات و اعتصابات بی هدف جلوگیری میکنند. کمیته های اعتصاب که تحت رهبری سیاسی پیشاهنگی طبقه قرار میگیرد، هماهنگی های لازم را بین اجزای اعتصابات برقرار کرده، مقاومت و تحرک پذیری آنها را افزایش داده، و قدرت اعتصابات توده های ایران را در راستای منافع تاریخی کارگران و زحمتکشان هدایت میکند. پس برای فائق آمدن بر هر زدن اعتصابات توده ای، کافی نیست که کمیته های اعتصاب را در کارخانه ها و ادارات تدارک دید، بلکه تدارک برای سازمانیایی هماهنگ کمیته های اعتصاب نیز لازم است.

در همین حال، اعتصابات سال ۵۷ نشان داد که مبارزات و اعتصابات کلیه کارخانه ها و موسسات برای توده های کارکنان، گسترش و تعمیق اعتصابات و دارای اهمیت یکسانی نیستند. مثلا در مراحل تکوین اعتصابات توده ای، ماشین سازی تبریز در مراحل اولیه و دارای نقش بسزایی در نشر اعتصابات بود. و سپس با ورود نفتگران تهران به صحنه مبارزه، اینان نقش انگیزاننده ای در گسترش اعتصابات و نشر مطالبات و تقویت روحیه انقلابی در آنها بودند. از اینرو، لازم نیست که نیروهای سیاسی انرژی و امکانات خود را در همه جا متفرق کنند (اگر چه با توجه به توان و امکانات نیروهای سیاسی این امر اصولاً هم عملی نیست) نقش صنایع استراتژیک در کل جنبش توده ها ایجاد میکند که نیروها را به آن سمت سوق داد و بعد تاد آنجا متمرکز کرد. حرکات کارگران این صنایع، خود راهنمای عمل صنایع در جهت در- چگونه ایجاد کمیته های اعتصاب، شیوه های حرکت و مطالبات عمومی، خواهد بود. علاوه بر این وظیفه پیشاهنگی کومونیستی تلاش هر چه بیشتر برای هدایت گیری رهبری سیاسی روند عمومی مبارزات است و جنبه های تکنیکی و چگونگی امور رهبر کارخانه مشخص از وظایف کمیته های اعتصاب بشمار میرود.

ناگفته نماند که اشکال و حتی مسائل صنفی خویش هستند، خود را آشکار کرد. اعتصاب عمومی، تنها وقفه ای در تولید و باز تولید شرایط استثمار نیست. اعتصاب عمومی همچنین ضمن توقف کار روزمره، که فروغ کارگران در زنجیره جرخ دنده های کارخانه ها میزند، تولید و باز تولید الزامات سیاسی - اجتماعی و فرهنگی کار مزد میروان نیز مختل میسازد. بهرینسانها را که در جریان روزمره تولید تجزیه شده، به هم چسبیده و وی را بقدرت تاریخی خویش آشنا میگرداند.

پروسی مراجل تکوین اعتصاب عمومی سیاسی سال ۵۷ (در رد و شماره ۱۵۶ و ۱۵۷ نشریه)، اهمیت اساسی این شیوه مبارزه را تا حدی روشن نموده. و حال که تحت شرایط کشاکش انقلاب و ضد انقلاب، و در راستای تداوم انقلاب، اعتصاب عمومی سیاسی در چشم انداز قرار دارد، در رس آسوزی از تجربیات پرولتاریای جهانی و نیز نجارب اعتصاب عمومی سیاسی سال ۵۷ ایران و بکارگیری این تجربیات در تعیین خطوط اساسی و کلی وظایف پیشرو نسبت به اعتصابات توده ای به طور کلی، ضرورت می یابد.

۱- یکی از مشخصه های مبارزات اعتصابات توده ای سال ۵۷ و به ویژه اعتصابات کارگری، جنبه خود بخودی بودن آنست. نیروهای سیاسی انقلابی عمدتاً بطور غیر مستقیم و از راه واسطه در این اعتصابات دخالت میکنند. با وجودی که شرایط برای شروع اعتصابات مهیا بود، اما ضعف پیشاهنگی بهر ابعاد سازمانها فتگی طبقه کارگر، سبب شد که اعتصابات تا خیری قابل توجه نسبت به اعتراضات و مبارزات خرد و بیوزر از وی صورت گیرد. اگر به مسائل مشترک طبقه اعتصابات را همصومیکرد، اما خود بخودی بودن آن، ناها هماهنگیها را در امن میزد که از برای اعتصابات می گاست. شرکت کنندگان میلیونی، انرژی عظیمی را برای اعتصابات فراهم کردند. اما این توان عظیم رزمی آنچنان که باید و شاید بکار نمی آمد. به هر ز صیرت و بر آیند کل اعتصابات را در جهت انقلابی نقصان می بخشید.

بنابراین برای فائق آمدن بر این ضعفها که سبب رشد خود بخودی اعتصابات اجتناب ناپذیر میشود، باید فعالانه در جهت ایجاد کمیته های اعتصاب بود. کمیته های اعتصاب به ویژه در شرایط ایران که سازمانهای صنفی طبقه کارگر، مثل اتحادیه های کارگری وجود ندارند، به ضرورت مبرم

هر چه گسترده تر یاد اتحاد عمل نیروهای مترقی و انقلابی

اعتصاب

بقیه از صفحه ۵

زمینه‌های یعنی آثار اعتصابات تودهای مهیا کرده است ، مشکلات عظیم سازماندهی را که قبلا وجود داشت (و آن‌ها هم بشروط بهتر از خود مشغول داشتند) ، بهمیکارمکناری میزند . تجربه اعتصابات سال ۵۷ ، در مراحل دوم و سوم اعتصابات خود نمایانگر این نقش بر اهمیت اعتصابات تودهای است .

تجارب جهانی از جمله جنبش پرولتری در روسیه نیز بر این استدلال که هنوز طبقه کارگر بدلیل سازمان نیافتگی قادر نیست که با اعتصابات عمومی و مبارزه بر علیه رژیم دست بزند ، در عمل ، مبره بطلان زد ما است . شرایط یعنی ، در وقت آن یک رهبری سیاسی نیرومند و در همین سازمان نیافتگی طبقه کارگر ، اعتصابات خود بخود برای ایجاد خواهد کرد . بنا بر این ، شناخت این شرایط یعنی ، پیش بینی اعتصابات و تدارک حداقل برای سازماندهی اعتصابات از وظایف پیشرو طبقه است . تداوم اعتصابات ، هر چند هم خود بخودی ، شرایط لازم را برای یک سازماندهی سرآسری ایجاد میکند . هدف نهائی جنبش سیاسی طبقه کارگر طبقه متاخر قدرت برای طبقه است ، برای این منظور یک سازمان قبلی طبقه کارگر طبقه متاخر نیست ، سازمانی که درجه معینی از تکامل رسیده ، از درون نیروهای اقتصادی رشد میکند . . . همه جا جنبش سیاسی از درون جنبش اقتصادی برآیند و کارگران سربرمی آورد . . . هر چند لا زمه این جنبشها درجه معینی از رشد سازمانی است اما خود جنبشها نیز بنوبه خود وسیله‌ای برای تکامل سازمانی است (مارکس ، نامه به بلنه) .

۳- اعتصابات ، اگر چه شکل اصلی مبارزه پرولتاریا بر علیه استعمار سرمایه داری است ، اما ، اعتصابات تودهای ، فقط به طبقه کارگر منحصر نمیشود . در اعتصابات تودهای (آنچنان که تجربه ۵۷ نیز آنرا نشان داد) کارگران در کنار خود ، دانشجویان ، دانش آموزان ، معلمان ، کارمندان و اقشار دیگری از خرد و بزرگ و از زیرانیز دارند . اعتصابات

تودهای ، هر چند رکه اقشار وسیعتری را درگیر مبارزه نماید ، هر قدر قشش افزود می شود . قدرت فلج کنندگی ، سیاسی و سیاسی آن افزونتر میگردد . بنا بر این لزوم پیوند بین اعتصابات کارگری و طبقه اعتصابات که بتواند سر - بایند مبارزاتی آنها را در سمت و سوی انقلاب نشانه رود ، از اهمیت شگرف برخوردار است . در مراحل اوج گیری اعتصابات پیمای همبستگی و حمایتهای مادی و معنوی که از سوی طبقات و اقشار مختلف از مبارزات یکدیگر میشود . ضمن اینکه قدرت ریزی انقلاب را همی افزایش میدهد ، نشانه لزوم برخوردی آگاهانه بین وحدت عمل مبارزاتی از پیش اعلام نشد بود . اکنون نیز که بدلیل سرکوب و وحشیانه رژیم و سلب کوچکترین حقوق و مکرراتیک تودها و تحت فشار قرار دادن اقشار مختلف خلق ، مسائل و مکرراتیک جنبش ، جایگاه ویژه‌ای برادری پیچیدگی امر انقلاب را است ، برخوردی آگاهانه در هماهنگی اعتصابات کارگری با طبقه مبارزات و اعتصابات ، از طریق ارتباط بین کمیته‌های اعتصاب و همزه ، امری حیاتی است . اگر این هماهنگی و ارتباط متقابل بطور آگاهانه برقرار نشود و در جهت آن حرکت نشود ، با تشکیکی که در سن صوف نیروهای انقلابی وجود دارد ، و با ضد انقلاب مغلوب و سلطنت طلبانی که جهت کسب قدرت در کمین نشستند و از نظر ذهنی روزهای روتی زمان شامرا تداومی میکنند و از این لحاظ چند آن هم ضعیف نیست ، نیروی انقلاب در مقابلها حاکمیت ضد انقلاب و ارتجاعی جمهوری اسلامی از قوت کافی برخوردار نخواهد بود .

۴- طرح مطالبات و شعارها : اعتصاب تودهای تنها با شرکت پیشرو طبقه و آن بخش سازمان یافته صورت نمی‌پذیرد و در حیطه آنان محدود نمی‌ماند . چرا که در چنین حالتی یعنی بدون شرکت وسیعترین بخش های پرولتاریا در روبرو ، از یک جنبش پرولتری و تودهای واقعی سختی هم نمیتواند در میان باشد . از اینرو ، طرح مطالبات و شعارهای اعتصباتی نیز نمیتواند ، تنها با اتکا به درک خواسته‌های پیشروان طبقه ، صورت پذیرد . مطالبات و شعارهایی که در هر مرحله از پیشروی اعتصابات مطرح میشود باید آنچنان باشد که وسیعترین بخشهای پرولتاریا را بسیج کرده و آنها را به مبارزه فراخواند . در شرایط متعارف ، قاعده برای این

مبناست که در شروع اعتصابات ، اولین مساله قابل لمس که بخشهای وسیعی از پرولتاریا را به مبارزه جلب میکند ، حقوق از دست رفته و مطالبات متراکم شده آنان است که از زیر سر خاکستر کود میرونی می آید . تمامی مطالبات اعتصابات سال ۵۷ ایران در مراحل اولیه خود ، اقتصادی بود . روزالوگزامبورگ در جمع بندی از - اعتصابات تودهای روسیه میگوید :

«تجارب دوره انقلاب ، وقتی که بنیادهای اجتماعی و بورا های جامعه طبقاتی می لرزند و در عرض یک پروسه مد اوم در هم ریختگی قرار دارند ، هر عمل سیاسی طبقاتی پرولتاریا میتواند طی چند ساعت تمامی قسمت های طبقه کارگر را که قبلا به تاثیر مانده بودند ، به با خیزانند و این فوراً و طبقه کارگر را یک مبارزه طوفانی اقتصادی بیان میشود . . . اشارات طوفانی مبارزه سیاسی اورا و امیدارک که باشد ت به سابقه ای سنگینی و فشار زنجیرهای اقتصادی خود را احساس کند . این مطالبات اقتصادی که در شروع اعتصابات مبتنی بر مسائل مشخص هر کارخانه است ، در تداوم اعتصابات ، جنبه عمومی و مشترک می یابد . اما این مطالبات عمومی و مشترک در همه مراحل تکامل اعتصابات تودهای یکسان و ثابت نیستند . به اعتصابات تودهای سال ۵۷ نظر افکنید ، ابتدا افزایش دستمزدها و مطالبات مشترک اعتصابات و نیز انگیزه شروع آنها خود را نشان داد ، سپس ، آزادی زندانیان سیاسی و اعمال سازمانهای فرمایشی بعنوان اساس و محور مطالبات مشترک که اعتصابات را همسو میکرد ، عنوان شد ، و در مراحل آخر تشکیل شورا و سند یکجا میرفت که بعنوان مطالبه مشترک خود را اعمال کند . بدون مطالباتی که جنبه عمومی و مشترک داشته باشد ، اعتصابات تودهای نمیتواند قوام یابد و در تداوم خود به قیام تبدیل شود . بنا بر این ، درک مشخص از هر مرحله اعتصاب و مطالباتی که در آن مرحله ضمن اینکه عمومی و مشترک است ، میتواند یک قدم انقلاب را بجلوسوق دهد ، ضرورت تمام دارد .

مطالبات و شعارهایی که در هر مرحله از رشد اعتصابات خصلتی عمومی و مشترک می یابد ، لزوما در هر کارخانه منفردی در صدد قسرا رقیه در صفحه ۷

رژیم جمهوری اسلامی را باید با یک اعتصاب عمومی سیاسی و قیام مسلحانه برانداخت

نمیگردد. در اعتصابات توده ای سال ۵۷، وقتی که اعتصاب وارد مرحله کملاسیاسی شد نبود، هنوز کارخانه ها و مؤسساتی بودند که با خواست کاملاً اقتصادی به صفوف اعتصابات می پیوستند. شناخت این امر مربوط به کمیته های اعتصاب هر کارخانه میباشد، در حالی که رهبری سیاسی اعتصابات با مطالبات عمومی و بیشتر هر مرحله با شناختن توده تبلیغ آن پرداخته و با توجه به روند اعتصابات، مطالبات آتی را پیش بینی کرده و آنها را ترویج کند. مطالبه ای که هنوز توده ها از طریق تجربه روزمره خود، به آن نرسیده اند، نمیتواند در اعتصابات بعنوان مطالبه ای اساسی وتود و گیرد را بد. اما از سوی دیگر به این بهانه که توده ها آمادگی ندارند، نمیتوان مسائل اساسی طبقه را به طور فراموشی سپرد. فراموش کردن این امر زمینه آتی نگریری وند مبارزات و ارتقاء آنها را از بین برد و بیشتر و را در نباله و جنبش خواهد ساخت. لنین در باره نقی سنجی و ارتقاء دهنده های که اعتصابات توده ای بازی میکنند و اینکه آنها آنچه را که اکنون مجال بنظر میرسد، به سرعت قابل جذب میگردد، میگوید: «منویسید: این حرف کس شخص نباید از شعار آزادی انجمن فراتر رود، چون اگر چنین کاری بشود توده ها استدلال مارا نخواهند فهمید و از سیج شدن خود داری خواهند کرد، نشان داد شد که چقدر بی معنی است و حرفهای بی اساس گمانی است که از واقعیت بدورند.» (لنین، تجربه می آموزد)

بالاخره، نحوه طرح شعارها و مطالباتی که از جارجوب نظم موجود خارج شد و منعکس کنند بخشی از محتوای نظام آتی است، دارای اهمیت اساسی و بلا تردید در پیشبرد انقلاب در راستای منافع تاریخی کارگران و زحمتکشان میباشد. ترویج اینگونه شعارها که در حین مراحل از پیشرفت مبارزه و اعتصابات میتواند بعنوان رکن مهمی از مطالبات توده ها در آید، امری ضروری است و طرح اینگونه خواسته ها نظیر شورا و یا کنترل کارگری بعنوان شعارهای مستقل پرولتری مبارزه کارگران را از حالت صرفاً نقی شرایط موجود و تمدن بدل استثمار که میتواند از طرف طبقات و اشراف پرولتری نیز عنوان شود، خارج میگرداند. خط مشی مستقل کارگری را در اعتصابات به پیش برد و

اعتصاب

بقیه از صفحه ۶

توده های کارگر را بعنوان یک طبقه با برنامه سیاسی - اجتماعی مشخص خویش متشکل مینماید. بی شک ترویج این خواسته ها همیشه در برنامه منبروی سیاسی طبقه قرار دارد، اما زمان مطرح کردن آن، بعنوان یک مطالبه که اعتصابات را همیشه راند، مرحله مبارزاتی بستگی دارد. عنوان نمودن زود رس این مطالبات، تنها میتواند بیشتر و کارگری را در بر بگیرد. حال آنکه در اینجانب بحث در باره مطالبات در اعتصابات عمومی سیاسی است و نمیتوان فقط به این بخش از کارگران تکیه کرد.

این ایراد ممکنست از طرف توده ای به کار گرفته شود که اینگونه مطالبات (شورا، کنترل کارگری و...) تنها در نظام نوین تحت رهبری طبقه کارگر قابل تحقق است و عنوان کردن آن در حال حاضر که مبارزات در چهار - چوب صرما به اداری جریان دارد، غلط و توهم زا است. البته این کاملاً درست است که کنترل کارگری و نظایر آن جز در حکمتی تحت رهبری پرولتری نمیتواند اعمال شده و باید ارجحاند. اما این بهیچوجه و طبقه شناسائی محتوای نظام نوین را در حین مبارزات و ترویج بلا انقطاع آن را از بین نمیرد و با وقتی که توده ها به ضرورت شوراها می میرند، وقتی که کنترل کارگری (هر چند محدود و هر چند موقتی) در کارخانه ها سی اعمال میشود، (تجربیات سال ۵۷ و پس از قیام) و طبقه بیشتر و این نیست که بعد لیل تا قیام بودن و موقتی بودن این گونه مطالبات، توده ها را از آن دور گرداند. برعکس، و طبقه بیشتر و این است که این مطالبات را تبلیغ کرده و هر چه بیشتر توده های گرداند، و در ضمن تجربه های روزمره، علل نا پایداری بحمل و افزودن این مطالبات را در جارجوب نظم موجود، توضیح دهد و ضرورت شکستن این جارجوب و ضرورت رهبری پرولتری را در انقلاب به توده ها شناساند. این امر درست است که کمونیستها بر ضد اختراع یا تحمیل اشکال نوینی از مبارزه نیستند ولی آنها هر جا که زمینه های ظهور طبقه های مبارزه طبقاتی و روند آن، امر رهبری پرولتری را در انقلاب کنونی بسخره گیرند و بگویند: طبقه آمادگی ندارد، سازمان ندارد، هر اعتصاب، اعتراض

به دستگیری و اخراج کارگران آگاه مواجه شده و از این راه مرتباً توان مبارزاتش فوسود و میشود. نیروهای سیاسی طبقه مشتتت، ضربه خورد و سردرگم اند. حال آنکه در مکرراتهای انقلابی و لیبرالها از نقطه نظر توازن طبقاتی در موقعیت بهتری قرار دارند. باید سر بر استان رهبری آنها بسازیم، چاره ای دیگر جز انزوا و رهپش نیست. اما در مقابل، بر خورد انقلابی و پویا به مبارزه طبقاتی و روند آن از سطح به عمق میروند، آنچه را که اکنون به چشم می آید، به تمام مراحل مبارزاتی که در پیش است تعمیم نمی دهد. روند مبارزات و اعتصابات را از بعد از قیام تا بحال در نظر میگیرد، مطالبات را تجزیه و تحلیل میکند، و توان بالقوه طبقه کارگری را بر رهبری با شرایط عینی موجود که این امر را ممکن میگرداند، در نظر گرفته، برنامه عمل خود را در این راستا تدوین میکند. و چون امکان کسب رهبری پرولتری وجود دارد برای آن تدارک می بیند.

در حین مبارزه و اعتصابات، با اتکا به تجربه قیام و پس از آن و تجارب که در حین عمل کسب میکنند، باید ضرورت رهبری پرولتری را در انقلاب، بارها و بارها گوشزد کرد. باید روشن نمود که تنها تحت رهبری پرولتری، مطالبات و دستاوردهای حاصل از مبارزات و اعتصابات و قیام میتواند کامل و پایدار باشد. چرا که شوراها، کنترل کارگری، آزاد بها و حقوق مکرراتیک توده ها... تنها بر نظامی نوین میتواند قرار گیرند که فقط تحت رهبری پرولتری با پسر انجام رسیدن آن امکان پذیر خواهد بود.

۶- نطفه بستن قیام در بطن اعتصابات توده ای: اعتصابات توده ای هر چند که هر قدر باشند، تنها و قفای در تولید و باز تولید ایجاد میکنند، سیستم را فلج کرده و از کار می اندازند، اما آن را سرنگون نمیکنند و نظام جدیدی را جایگزین آن تسمیازند. در اعتصابات توده ای سال ۵۷ مشاهده کردیم که اعتصابات عمومی سیاسی در اوج خود، در عین حال محدود و قفای این شیوه مبارزاتی را عیان کرد و بین بست پرولتری بیشتر از این طریق نشان داد. اعتصابات عمومی در اوج، مرحله مطلق را می طلبید که بتدریج در روند اعتصابات، قیام را نطفه بسته بود. تجربه جهانی نیز مویید محدود بودن اعتصاب عمومی در قطعیت بخشیدن به انقلاب است. بقیه از صفحه ۸

پیش بسوی تشکیل حزب طبقه کارگر

اعتصابات عمومی در خمین پیشروی ،
نظریات قیام راهگشای دیالکتیکی
اعتصابات است. به محدودیت آن
خاتمه میدهد و در خود میپروراند
اشکال متکامل تری را تشکیل میدهد
بر آنها باید تاکید ورزید .

اکنون ، با تجربه‌هایی که از عملکرد
شوراها ، کنترل کارگری یونس ، توده‌ها
در جریان مبارزات خود کسب کرده
- اند ، اینگونه مطالبات چیزی در
در دست نیستند . مطالباتی
هستند که در مراحل اولیه رشد
اعتصابات خود را نشان خواهند داد .
بنابراین باید در این مرحله از خیزش
توده‌ها که فرامی‌رسد ، شعارهای
انباری که محتوای نظام آتیراد خود
منعکس میسازد و اکثر ناآیو کمونیستها
را از اکثر ناآیو دیگر جریانات متمايز
میسازد ، بعنوان امری حیاتی در
پیشبرد انقلاب ، بشدت و با پشتکار
تبلیغ و ترویج گردد .

۵- لزوم رهبری پرولتاریاد در
قطعیت بخشیدن به انقلاب :
برای به هرز رفتن مبارزات و اعتصابات
کارگری و عدم تبعیت آن از منافع
بورژوازی و خرد بورژوازی ، لزوم
رهبری پرولتاریا ضرورت می‌یابد .
تجربه سال ۷۷ نشان داد که اگر چه
اعتصابات در کنترل رهبری پرولتاریا
خود بورژوازی جنبش نبود و مطالبات
مستقل کارگری ، بویژه ، در مراحل
تکاملی جنبش توده‌ها شکل‌گیری
کرد ، بود و با خواسته‌های آن رهبری
در تضاد قرار داشت ، لیکن از آنجا
که این اعتصابات و مبارزات تحت
رهبری سیاسی انقلابی نیروهای
پرولتری قرارند است ، سرنگونی
رژیم شاهنشاهی ، استقرار جمهوری
اسلامی را در پی داشت . تداوم
اعتصابات پس از برقراری حکومت
جمهوری اسلامی ، در قیقا تضاد بارور
شد و در دوره قبلی را آشکار گردانید ،
اما توان اعتصابات در آن دوره -
نخواستند در جهت اعمال یا بندار
مطالبات کارگران و توده‌های زحمتکش
قرار گیرند .

از سال ۵۷ به اینسو ، توده‌های
کارگر در مبارزات آبدید و ترشده و
آگاهی طبقاتی آنها به اندازه دهها
سال کار آرام ، ارتقاء یافته است .
از طرف دیگر ، خرد بورژوازی سنتی
که در آن زمان وسیعاً در جنبش
شرکت داشت و تا حدودی آغازگر
آن بود بهیچوجه توان مبارزاتی
سابق را دارا نمیباشد (عللان در

اینجا مورد نظر نیست) . بنا بر این
شرایط جدید ، زمینه‌های عینی
رهبری طبقه کارگر را بهتر از هر زمان
در یگر در خود نیفته دارد . اگر چه
ممکن است که در سطح قضا یا نمایان
نباشد . اگر تا سال ۵۷ ، دانشگاه
و بازار بعنوان کانوئهای مبارزاتی
خود را شناسانده بود ، اکنون ،
کارخانه‌ها ، تپنده انقلاب است .

البته در پاسخ این سخن ما ممکن
است گروهی با برخوردی ایستا به
اعتصاب عمومی سیاسی رژیم بورژوازی
را اطلاق میکند و پیام آراد رهم گوینده
و سرنگون میسازد به تجربه روسیه
بازنگریم : از یکطرف جنبش با
اعتصابات پراننده شروع شد و به
سرعت توسعه یافت ، اعتصابها
توده‌ای گردید ، و از طرف دیگر تبدیل
به تظاهرات خیابانی گشت . در
سال ۱۹۰۵ ، اعتصاب سیاسی
شکل جا افتاد و جنبش گردیده است
و در مقابل چشمان ما به قیام توسعه
می‌یابد . لنین ، اعتصاب سیاسی
و جنگ خیابانی در مسکو . اما
در همین حال اعتصاب عمومی سیاسی
بعنوان پیش فرض بر قیام و زمینه
سازان بحساب می‌آید . لنین در
مورد اهمیت بی اندازه اعتصاب
سیاسی عمومی برای قیام میگوید :

" اشارات و پیش بینی های ما در
بار ما اهمیت بی اندازه اعتصاب
سیاسی توده‌ای برای قیام مسلحانه
بطرز حیرت انگیزی تأکید شده است .
اعتصاب سیاسی سرتاسری روسیه
اینبار واقعات تمام کشور را شامل شده
است و تمام خلقهای سرتاسر
امپراطوری ملحد روسیه را نور
قیام قهرمانانه یک طبقه که ستم
دیده‌ترین و پیشرفته‌ترین طبقات
است متحد گردانیده است
(لنین ، اعتصاب سیاسی در سررتا
سر روسیه) .

بهر حال ، تجارب جهانی و از
جمله تجربه سال ۵۷ نشان داد
که تنها " صرف به اعتصاب عمومی
سیاسی در مرحله‌ای پایین بسست
مواجه میشود ، چراکه

" توقف هر اندازه هم
ابعادش گسترده باشد با جایگزینی
یک نظام اجتماعی توسط نظام
دیگر برابر نیست ، و قیام به
ناچار در بطن اعتصابات توده‌ای

اعتصاب

بقیه از صفحه ۷

رشد میکند . بنا بر این اگر نخواهیم
بدنبال جنبش خود بخودی به پیش
برویم ، آنگاه صرف به اعتصاب
عمومی سیاسی نمیتواند کار ساز باشد
نمیتوان صرفاً از کمیته‌های مخفی
اعتصاب سخن گفت اما از ضرورت
هما منگی عملکرد آنها برای تحقیق
اعتصاب عمومی سیاسی حریفی نزد
و نمیتوان در همینجا نیز متوقف ماند
چرا که اگر قرار است اعتصاب عمومی
سیاسی به قیام مسلحانه فرارود
ارگانهای رهبری کنند ، این قیام نیز
می‌بایستی تدارک دیده شوند
یعنی کمیته‌های مخفی اعتصاب
می‌بایستی که تطفه‌های اعمال قهر
انقلابی پرولتاریا را در خود بوجود
آورند تا ظرفیت مرابوئی آنها با
ارگانهای رهبری قیام مسلحانه را
فراهم آید .

برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی
و برقراری جمهوری دیمکراتیک خلق باید
از قیام تجارب درسی آموخت .

برقراری اعتصاب
عمومی سیاسی بعنوان
پیش درآمدی بر قیام مسلحانه

کمکهای مالی دریافت شده

۴۰۰۰	۲۰
۱۲۰۰	لنین - ن س ۱۱۳
۲۰۰۰	بدون کد
۵۰۰۰	کارگر ۷۷۷
۵۰۰۰	ت ۲۲۹
۴۰۰۰	۵۵۵
۸۰۰	لتریزین ۳۲۹
۱۱۵۰۰	ن ۴۲۵
۲۰۰۰	ن ۲۲
۲۰۰۰	ر ۱۰
۷۰۰۰	مسعود
۶۰۰۰	ن ۴۲۵
۵۰۰۰	ن ۲۸۲
۳۰۰۰	الف ۱۳۶
۵۰۰۰	اتحاد
۱۰۰۰	۲۰۰-ف

حق تعیین سرنوشت، حق مسلم خلقهاست

خطاب . . .

بهار صفحه ۱

استتسلیل بر اثر ضرب سوراخ شود که باید حتما از این شاسی استفاده کرد . برای تایید روی استتسلیل معمولا فشار بیشتری از فشار لا زهرای نوشتن روی کاغذ لازم است در غیر این صورت استتسلیل درست سوراخ نمیشود و حروف کامل چاپ نمیکرد .

۲- برای نوشتن حروف و کلمات درشت بر روی استتسلیل میتوان از دو طریق استفاده کرد . طریق اول استفاده از شابلن حروف است . شابلن حروف فارسی در اندازه های مختلف در لوازم التحریر فروشهای بزرگ فروخته میشود . برای نوشتن شابلن باید خط کشی را بصورت ثابت زیر آن نهاد

تا تمامی حروف در یک راستا قرار گیرند و سپس دور حروف را با قلم استتسلیل رسم کرد . طریق دوم استفاده از حروف روزنامه است . میتوان با صبر و حوصله چند سری حروف از کلمات روزنامه را جدا کرد سپس هر کلمه ای که نیاز دارد با حروف روزنامه می چینیم و سپس زیر استتسلیل (برگ مومی) قرار داد و در آنرا با قلم میکشیم . جهت زیبا تر شدن حروف درست و مشخص تر شدن آنها میتوان درون حروف را با سنجاق ته گرد بصورت پراکنده سوراخ سوراخ کرد .

۳- باید از رسم خطوط ممتد و خطوط کلفت بر روی استتسلیل کاملاً اجتناب کرد و گرنه منجر به پاره شدن آن و همچنین کشیف شدن چاپ میگردد . برای رسم گاد بهتر است به کشیدن گاد در چهار گوشه متن اکتفا کنیم برای رسم خطوط کلفت در ورن آنها بکشید و درون آنها را با سنجاق سوراخ سوراخ کنید . خط های ممتد را بصورت خط نقطه

۴- برای رفع اشتباهاتی که در نوشتن روی استتسلیل صورت میگردد از لاک مخصوص تصحیح استتسلیل استفاده میشود لاک تصحیح قرمز رنگ است (بالا کهای سفید که مخصوص تصحیح نوشتجات روی کاغذ است نباید اشتباه کرد) - لاک قرمز بصورت پاک کن عمل میکند یعنی بر روی هر چه کشید ه شود آنرا پاک میکند (در حقیقت سوراخهای استتسلیل را مسدود میکند و مثل این است که آن حرف نوشته نشده است) پس با لاک قسمتهای اضافی را پاک میکنیم و بی گذاریم خشک شود (حدود ۳ دقیقه) بعد اگر به نوشتن قسمتهای دیگر احتیاج بود (مثلا کلمه ای کلا غلط بود و پاک شده) روی همان لاک مینویسیم (یا قلم یا تایت) - در شیشه لاک همواره باید بسته باشد مگر در موقع استفاده سریع .

۴- طرز کار با چهارچوب : در کار کردن با چهارچوب مراحل زیر وجود دارد .

- ۱- استتسلیل را کاملاً تهیه میکنیم ۲- استتسلیل را میخوانیم و تصحیح میکنیم ۳- در محلی که میخواهیم کار کنیم یک شابلن بزرگ و یا روزنامه پهن میکنیم و چهارچوب را روی آن قرار میدهم ۴- استتسلیل را بر روی چهارچوب میچسبانیم

استتسلیل باید روی پارچه چسبید برای این کار دو صفحه مقوا و کاربن را از استتسلیل جدا میکنیم قسمت مقوای سوراخ در آرسر صفحه را هم که در این عمل ضروری نیست با تیغ میبریم . سپس روی استتسلیل (آن قسمت که بر روی آن نوشته ایم) را روی پارچه قرار میدهم و چهار طرف آنرا چسب میزنیم . استتسلیل باید کاملاً کشیده و صاف باشد

و هیچگونه جروکی نخورد . برای چسباندن باید از چسب کاغذی (که در لوازم التحریرها یا رنگرزی ها فروخته میشود) و یا چسب شفاف یا نامرئی (نوعی چسب نواری که تماماً بی رنگ است) استفاده کرد چسبهای در بر روی استتسلیل نمی چسبند . در حقیقت استتسلیل پس از چسباندن بین پارچه و قطعه ۱ یعنی چوب مسطح قرار میگیرد و روی چهارچوب در بالا خالی میماند . ۵- برای نشر در کار کردن یک صفحه روزنامه را بر روی قطعه ۱

یعنی چوب صاف می چسبانیم تا چوب دستگاہ کشیف و مرکبی نشود پس از اتمام کار روزنامه را کنده به دور می اندازیم . ۶- در داخل چهارچوب (قسمت گود روی پارچه) مرکب میزنیم اندازه مرکب باید بحدی باشد که پس از پهن کردن آن حدود ۱ تا ۲ میلیمتر روی پارچه را بپوشاند .

مرکب را ابتدا با غلظت کمی روی پارچه کاملاً پهن میکنیم طوری که یکنواخت شود در این هنگام در زیر چهارچوب چوب روی روزنامه محدود و اعلامیه کاملاً مشخص میشود در روی این محدود یک ورق کاغذ پلی کیسی می چسبانیم و یا چهار طرفش را کاد میکنیم (روی روزنامه) تا کارمان راحت تر شود و جای گذاشتن کاغذ مشخص باشد . ۷- دور فیک زو بروی هم

می نشینند و چهارچوب را در میان مینهند . رفیق اول در محلی که در روی روزنامه مشخص شده است کاغذ سفید را مینهند رفیق دوم چهارچوب را روی کاغذ می خواباند و یک مرتبه روی مرکبها غلظت میکشد و سپس چهارچوب را بر میدارد . رفیق اول اعلامیه چاپ شد مراکتا مینهد و کاغذ دیگری را در جای لازم میگذارد . کار به همین صورت پیش میرود .

۸- هرگاه مرکب کم شد باید یکد مرتبه ریخته میشود با غلظت یکنواخت میشود . ۹- در صورت دقت در کار هر استتسلیل تا حد ۸۰۰ اعلامیه را بدون پاره شدن با این شیوه تا مین میکند . ۱۰- باید دقت کرد که موقع غلظت زدن چهارچوب تکان نخورد و نلرزد و گرنه اعلامیه خراب میشود . ۱۱-

پس از پایان کار استتسلیل را جدا میکنیم مرکب اضافی را پاک کرده در درون یک شیشه نگهداری میکنیم تا دفعه بعد استفاده شود . روزنامه را می کنیم و دور می اندازیم . در صورت جدا شدن لولا ها دستگاہ را جدا میکنیم و در جای خود مینهمیم . ۱۲- چون اعلامیه ها موقع برداشتن خیس است نباید روی هم گذاشته شود و گرنه پشت اعلامیه ها کشیف میشود . ۱۳- در مورد اعلامیه های دو صفحه ای وقتی استتسلیل دوم را چسباندیم صفحاتی را که یکبار چاپ شده است بکنده پشت آنها را چاپ میزنیم .

در چند مورد ممکن است اعلامیه خراب شود ۱- پارچه یا استتسلیل نصب شده شل باشد اگر پارچه یا استتسلیل کاملاً کشیده نباشد اولاً استتسلیل سریعاً چروک میخورد و پاره میشود و یا اعلامیه یکنواخت چاپ نمیشود ۲- استتسلیل خوب بقیه در صفحه ۱۰

خطاب

بقیه از صفحه ۹

نوشته نشد مباشد. اگر در تایپ کردن فشار کافی نباشد یا قلم درست فشار ندهند مباشد برخی از حروف بصورت ناقص چاپ میشود ۳- در موقع کار دستگاه تا آن بخواهد. اگر چهار چوب محکم نگه داشته نشود اعلامیه بصورت درسته چاپ میشود.

رفقا! در صورت وقت کامل در توضیحات داده شده قادر خواهید بود یا کمک چهار چوب و بسته سازگی به تیرازی بالا و کیفیتی خوب دست یابید.

تکثیر بوسیله دستگاه اوزالید بشیوه دیگر تکثیر استفاده از اوزالید است. این شکل از تکثیر عموماً برای متون درشت نویسی شده استفاده میشود و عموماً ابعاد تکثیر شد میریزد از کاغذ های پلی کبسی است. البته این مساله کلی نیست و میتوان بوسیله این دستگاه متون ریز تر و ابعاد کوچکتر را نیز تهیه کرد.

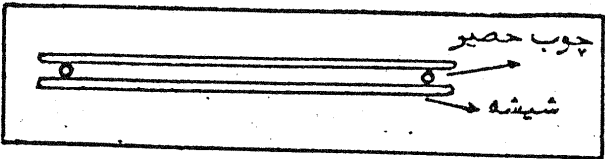
وسایل مورد نیاز: ۱- کاغذ کالک: در این شیوه از تکثیر عین اعلامیه و متن را باید بر روی کاغذ های مخصوص نقشه کشی بنام کاغذ کالک تهیه کرد. کاغذ کالک کاغذی از نوع شفاف است که در تمام فرمها های لوازم التحریری و نقشه کشی فروخته میشود.

در کار کردن با این کاغذ باید کاملاً در وقت کرد که این کاغذ به آب حساسیت دارد و باید از نوشتن روی آن با هرگونه ماژیک آبی، مرکب مخلوط با آب و... خودداری کنید. اعلامیه را روی کاغذ با مرکب نقشه کشی یا ماژیکهای تیترو یا پینتل و... نوشت. نکته جالب اینست که روی کاغذ بخواهی میتوان با هر انداز و شکل نوشت، با شابلن کار کرد، نقاشی یا طراحی نمود، شکل کشید، کادر بندی کرد و... کاغذ در این مورد هیچ محدودیتی ندارد.

۲- کاغذ اوزالید: کاغذی است که چاپ بر روی آن انجام میشود. این کاغذ را با ضخافت مثل ۷۰ گرمی، ۱۱۰ گرمی و... موجود است که در لوله های بزرگ فروخته میشود. این کاغذها را میتوان از مغازه های تهیه اوزالید و زیر آگهی خریداری نمود. نوع سبکتر این کاغذها مناسبتر است. این کاغذها حساس است و در مقابل نور شدید ستیاه و غیر قابل استفاده میشود بنا بر این باید همیشه در رون نایلون سیاهی که درش پیچیده است قرار داشته باشد. ۳- آمونیاک: مایع آمونیاک را میتوان از داروخانه ها و مراکز ارویی (در تهران خیابان ناصر خسرو) خریداری کرد. مایع است فرار با بوی تند و زننده که باید در شیشه های تیره نگهداری شود و در آن همیشه محکم باشد و گریه می برد. ۴- دستگاه چاپ: برای تهیه دستگاه چاپ باید بزرگترین اندازه اعلامیه و جایی را که مورد نظر دارید تعیین کنیم.

۵- ۲۰ سانت. در وقعه شیشه یا اندازهای کمی بزرگتر از اندازه اعلامیه مثلاً ۲۰x۲۲ انتخاب می کنیم. یک تکه چوب حصیر باریک و محکم را بندقت از وسط نصف میکنیم. این دو نصفه چوب حصیر را در دو طرف شیشه ها می گذاریم و شیشه ها

را روی میچسبانیم (مانند شکل) بصورت تیکه و قطعه شیشه بفاصله ای از هم قرار گیرند که وقتی در لایه کاغذ (کاغذ کالک و اوزالید) در میان آن قرار می گیرند کاملاً بچسبند و صاف بایستند.

سپس باید یک جعبه چوبی مکعب مستطیل بسازیم که یک سر آن باز باشد. ابعاد این جعبه طوری است که شیشه ها بتوانند کاملاً در دهانه آن قرار گیرند و عمق جعبه نیز حدود ۳۰ سانتی متر انتخاب میشود. در ته جعبه چند لامب فلور سانت (مبتابی) نصب میکنیم که با یک کلید روشن و خاموش شوند. دستگاه چاپ آماده است جعبه ای چوبی که در ته آن چند لامب قرار دارد و در شیشه به فاصله حدود ۲ میلی متر از هم روی آن قرار میگیرد.

۵- دستگاه ظهور: دستگاه ظهور دستگاه بسیار ساده ای است. یک قطعه لوله بخاری (بسه قطر حدود ۱ تا ۱.۵ سانتی متر) و به طول حدود ۲ سانتی متر انتخاب میکنیم و برای دروسان دو درپوش محکم تهیه میکنیم. دستگاه ظهور آماده است.

طرز کار: ۱- اعلامیه و یا متن را بر صورتی که در نظر داریم در روی کاغذ کالک منعکس می کنیم. ۲- کاغذ اوزالید را باید به ابعاد اعلامیه های مورد نظرمان ببریم. بهترین کار اینست که کلاً لوله های کاغذ اوزالید را که حدود ۱۳ سانتی متر طول دارند با آره سه قسمت تقسیم کنیم (حدود ۴ سانتی متر) و همیشه عرض و بسا طول اعلامیه ها پیمان را به همین اندازه انتخاب کنیم. سپس موقع تکثیر تعداد مورد نیاز کاغذ را به اندازه اعلامیه میبریم مثلاً اگر اعلامیه ۶۰x۴۰ است و طول کاغذ بریده شده ۴ سانتی متر حدود ۱۰ تا ۱۲ یا هر تعداد لازم کاغذ ۶ سانتی متری می بریم این کاغذها را باید سریعاً برید و لوله کرد و آنها را فوراً در رون یک جعبه در بسته انداخت تا نور نیفتد. ۳- حالا باید اعلامیه را چاپ کرد.

یک قطعه کاغذ اوزالید را بر میداریم، کاغذ کالک را بر روی حساس آن (که زرد رنگ است) قرار میدهیم. این کاغذ را لایه شیشه قرار میدهیم تا صاف و محکم قرار گیرد بطوریکه کاغذ کالک و روی حساس کاغذ اوزالید بسوی پایین باشد. سپس به مجموعه کاغذ باروشن و خاموش کردن لامبها نور میدهیم. کاغذ اوزالید نور دیده را در رون لوله بخاری می اندازیم و کاغذ بعد از انور میدهیم به همین صورت هر تعداد اعلامیه لازم است نور داد و میشود و به درون لوله بخاری انداخته میشود.

بهرتر است تمامی کارها در این سیستم در محلی کم نور انجام شود. ۴- برای نور دادن باید وقت مناسب آنرا بدست آورد برای این کار یکبار آزمایش می کنیم نورهای باریکی از کاغذ اوزالید را می بریم و آنها را به مدت های ۲، ۴، ۶، ۸، ۱۰ تا ۲۰ ثانیه با دستگاه نور میدهیم. پس از ظاهر کردن هر کدام که چاپ مناسب بود آن مدت زمان زمان مناسب برای نور دادن است. ۵- برای ظهور

بقیه در صفحه ۹

خطاب ...

بقیه از صفحه ۱۰

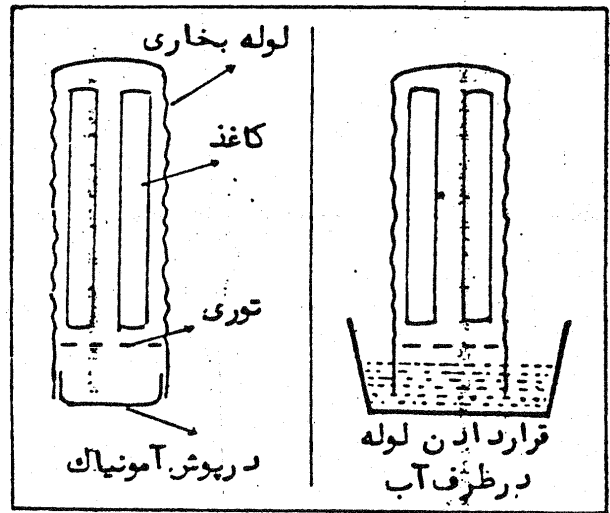
پس از آنکه کاغذ های آوزالید نوردیده را در لوله بخاری انداختیم و در آنجا بستیم در داخل سربوشی که ته لوله است مقداری آمونیاک می ریزیم (مثلاً ۱ سانتیمتر ارتفاع) و کولر را روی سربوش محکم می کنیم سپس کمی سربوش ته لوله را با چراغ حرارت می دهیم تا آمونیاک ها کاملاً بخار شود. مدت ۵ تا ۱۰ دقیقه می گذاریم کاغذ ها در داخل لوله بخاری که کاملاً پر از بخار آمونیاک است قرار داشته باشد سپس کاغذ ها را خارج می کنیم اعلامیه چاپ شده آماده است. ۶- عموماً برای آنکه کاغذ ها در داخل سربوش آمونیاکی نیفتند در نزدیکی ته لوله بخاری کمی توری می قرار میدهند تا در عبور بخار آمونیاک کاغذ ها را بالا نگه دارد اگر این توری را تعبیه کنیم میتوانیم پس از اتمام ظهور برای آنکه بوی زننده و آتشک آوز آمونیاک محیط را فراتر ببرد ته لوله را با زنگنه و آنرا در داخل یک کاسه آب قرار دهیم آب تمام گازها را در خود حل میکند سپس کاغذ ها را از بالا خارج می کنیم. ۷- کاغذ نباید در لوله آنقدر زیاد باشد که آمونیاک خیلی به هم بچسبند اگر تعداد اعلامیه ها زیاد است در چند مرتبه آنها را ظاهر کنید. ۸- این شکل از تکثیر عموماً بهترین نیاز دارد تا زمان مناسب نبود دادن و ظاهر کردن و بریزه کاریهای آن بدست آید.

به وسیله ترین، مستحکم ترین و فعال ترین شکل ممکن بین نیروهای پیشرو و نشر پیشرو طبقه می باشد. با ایجاد چنین سازمانی می توان اقدامات را بود بیشترین میدان عمل را جهت اشاعه نظرات سازمانی ایجاد نماییم از آنرو که هر نیروی پیشرو پس از دستیابی به نشریات سازمانی خود بگانه گونی جهت تکثیر و پخش آن بدل خواهد شد. و از سوی دیگر حول نشریه سازمان آنچنان سازماندهی و شبکه ای را ایجاد خواهیم کرد که در مواقع لزوم قادر به بسیج وسیعترین نیروها، شکلدهی تظاهرات موضع و انجام پخشهای ضربتی و فراخوان و در نهایت نیز حرکت در جهت هدایت سازماندهی می توانیم توده ها خواهد بود. در این رابطه (با تاکید بر این که مسلماً ابتکارات رتقا در برخورد با شرایط مشخص اطراف خود بیشترین رهنمود را به آنان خواهد داد) به بررسی چند شیوه عمل میپردازیم.

الف- توزیع مستقیم: در این شکل از عمل نشریات مستقیماً توسط یک رفیق به نیروهای دیگر داده میشود. مسلمان نیروها در این شکل ارتباط باید از نظم منظمترین و با کیفیت ترین نیروها برگزیده شوند و تعداد آن نیز به چند ان زیاد باشد که میزان خسارت افزایش یابد بقیه نیروها بشکل غیر مستقیم تغذیه خواهند شد. اگر شرایط کنونی توزیع مستقیم شما نیروهای زیاد کرد بر میگیرد باید با این نیروها را بشکل اصولی سازماندهی مطمئن ترین هر انتخاب کنید و تغذیه مستقیم آنها را خود بخشد و گیرید و بقیه را در ارتباط با افراد قرار دهید تا ارتباطات شما از حالت گسترده و پخش خارج شود و یا با توضیحات مختلفی چون قطع رابطه... این شیوه را محدود کنید و بقیه نیروها را از کانال غیر مستقیم تغذیه نمایند.

ب- در هنگام توزیع دست بدست غیر از نشریات نباید هیچگونه مدرک و سند دیگری در دست طرفین باشد و در سر قرارهای توزیع باید در اسرع وقت از هم جدا شوند و هرگونه بحث و صحبت و کارهای دیگر را به قرارهای واگذار کرد که طرفین کاملاً پاک باشند. نشریات باید در محمل های مناسب و در بسته های توجیه شده حمل و نقل گردد. در قرارهای توزیع پیش از اجرای قرار رفیق مقابل را کاملاً کنترل کنید، در مسیری با حرکت در نیا و یا در پیاده روی مقابل و باید زدن او از روی چشم های مسیر زیاد بودن و تعقیب نشدن او مطمئن شوید و سپس با او تماس بگیرید.

ب- توزیع غیر مستقیم: در این شکل از توزیع هدف رسانیدن نشریات بدست عناصر بیشتر و بدون اجرای قرار و تماس و شناسایی مستقیم آنها می باشد. جهت این امر متن اشکال زیر را بکار گرفت. ۱- مطالب در منزل دریافت کنند و انداخته میشود در این صورت منزل وی با ایست مستقل باشد تا مطالب بدست گرس دیگری نیفتد. ساعتی در نظر گرفته شود که حتی المقدور وی سرخانه باشد افراد خانه او روی متعصب یا طرفدار رژیم نباشند یا وی را تحت نظرند داشته باشند. اگر منزل او مستقل نیست در صورتیکه همسایه موافق رژیم نباشد میتوان مطالب را در یک بسته بندی پستی قرار داد بروی آن نیز تمهیدات لازم و یا در کمر بقیه در صفحه ۱۲

توزیع

در مبحث توزیع صرفاً به بررسی توزیع مخفی میپردازیم، از آنرو که در شرایط موجود مگر در مناطقی ویژه و بدون گردستان شکل عمده توزیع می باشد در این مبحث توزیع را در مورد رسانیدن نشریات به نیروهای پیشرو و توزیع بین توده ها بررسی می کنیم.

توزیع در رابطه با نیروهای پیشرو: از مهمترین وظایف هر رفیق سازماندهی توزیع ارگان سازمانی (در شرایط کنونی برنامه عمل و رهنمودها)

خطاب

بقیه از صفحه ۱۱

اسم وفامیل و آدرس افراد منزل انداخته در این شیوه پس از مدتی که اطمینان طرف مقابل بر اثر تدویم ارسال مطالب جلب گشت (میتوان ارسال یک یا دو داشت و گذاشتن یک قرار (مثلاً فلان ساعت از فلان محل معین عبور کنید) از دریافت نشریات و همچنین تمایل این شخص به تدویم حرکت اطمینان حاصل کرد محل قرار باید محلی شلوغ باشد تا امکان کنترل او بدون شناخته شدن باشد.

۲- مطالب در محلی (گوشه تاقچه تلفن، پاک خرابه، زیر یک پل متروکه یا...) گذارد میشود (یادداشت راه شیوه های ذکر شده در بند ۱ بفرستید تا حتماً به دست خود او برسد) در این یادداشت ۳ محل (شماره ۱، ۲، ۳) مشخص میشود و در صورتیکه شخص تلفن داشته باشد در محل نیز برای زدن علامت سلامت (یعنی برداشته شدن مطالب توسط او) و همچنین نوع این علامت تعیین میگردد. هر بار به او تلفن میزنیم که مثلاً "فروشگاه... گوشت میفروشد" (علامت محل شماره ۱) بعد از خرید گوشت بهیچان خانه خاله" (یعنی علامت شماره ۲ را بزن) و... بنا بر این عمل او به محل می رود مطالب را برداشته پس علامت سلامت را در محل مقرر میزند. اگر ارتباط او تنگاتنگ تر گردد و قرار باشد رفیق نیز برای سازمان گزارش، خبر یا مطلبی تهیه کند و یا انتقادات و نظرات خود را منتقل نماید آنها را در همان محل که مطالب را برداشته می گذارد. اما در صورتیکه شخص دریافت کننده تلفن نداشته باشد در یادداشت مزبور محل سر می نیز برای کنترل علامت جهت برداشتن مطلب تعیین میشود. شخص مزبور باید مثلاً روزهای فرد یا در هر هفته و بار محل علامت را کنترل کند و مثلاً در صورت وجود علامت روز بعد یا ۶ ساعت بعد از ساعت مقرر یا... با توجه به نوع علامت به یکی از محلها رفته مطالب را بردارد.

۳- مطالب از طریق پست ارسال میگردد. این شکل از توزیع غیر مستقیم که کم خطرترین و گسترده ترین شکل است با تهیه آدرس روشنفکران انقلابی و کارگران پیشرو مطالب برای آنان پست (در صورت حجم زیاد پست سفارشی) برای اطمینان از انتقال این مطالب با گذاردن یادداشتی روی آنها بصورتی که در بند ۱ آمد عمل میشود. در این مورد لازم است - آدرس ها را هر مدت یکبار کنترل کنید تا در صورت تغییر منزل شخص مورد نظر ارسال مطلب قطع گردد. - مطالب منظم ارسال شود تا دریافت کننده به این نظم عادت کند و با اطمینان از کانال آن اطراف خود شبکه تکثیر و توزیع لازم را پیدا آورد. - ممکن است شخص مورد نظر از کانال دیگری نیز تغذیه شود و با بغلت خطر امنیتی که احساس می کند خواهان قطع ارسال مطالب باشد میتوان بعد از مدتی که وی از این کانال اطمینان حاصل کرد و

بظریق ذکر شده در بند ۱ عمل نمود. - برای یافتن آدرس نه ها و تو نه های پیشرو عمدتاً باید افراد اطراف، همکاران، همسایه ها، آشنایان و هم محلی ها را تحت نظر داشت. به عناصر متقی آنها را شناسایی نمود و بطریق مختلف اسم و آدرس دقیق آنها را بدست آورد (میتوان بر خسی را تعقیب نمود، در مورد برخی به دفتر کارخانه یا مدرسه مراجعه کرد و...) توجه کنید ما مطالبی چون ارگان و برنا معمول را در وهله اول برای نیروهای مترقی و انقلابی و کارگران و زحمتکشانی پست میکنیم که از نظر آگاهی در بالا به پیشرو قرار داشته باشند در مورد زحمتکشانی که توان سیاسی آنها را ندانیم و امکان توزیع را داریم همیشه تقدم را به کارگران قرار میدهم. - بعلمت ارتباطات تنگاتنگ زحمتکشان در محلات جنوبی شهرها و نیز بعلمت اینکه زحمتکشان به ندرت با پست سروکار دارند پست کردن مطالب (بخصوص ارگان که دارای زیاد است و احتمالاً پست سفارشی خواهد شد) پس از مدتی کومیرود و از این رو کاربرد محلی این شکل از توزیع برای عناصر پیشرویی که در مناطقی زحمتکش نشین زندگی میکنند از لحاظ زمانی محدود میشود. از این رو اشکال دیگری توزیع غیر مستقیم که شرح داد شد در بر سه برد بیشتری دارند و شیوه پستی عمدتاً باید برای عناصری پیاده شود که بعلمت مختلف شیوه های دیگری مورد آنها قابل استفاده نیست.

توزیع در ارتباط با توده ها: هدف از توزیع در در بین توده ها رسانیدن نشریات سازمانی (اعلامیه، تراکت و...) به دست وسیعترین اقشار مردم است. در اینجا قشر پیشرو توده ها هر چند در محدود توزیع در میان پیشرو نمیگنجد اما باید از این راه نیز تغذیه شوند در مورد مطالبی که باید توزیع گردد (اعلامیه، تراکت، مقالات تبلیغی ساده ارگان و...) قبلاً صحبت کردیم بخش توزیع میان توده ها را به دو بحث "آمدگی قبل از توزیع" و "عمل توزیع" تقسیم میکنیم.

آمدگی قبل از توزیع: مسأله اول مشخص کردن لایه ها و اقشاری از توده است که در ارتباط با محتوای مطالب توزیعی باید توزیع در میان آنان انجام گیرد. سپس بر اساس آن محلات و کانوهای را که عمدتاً محل زندگی کار و تجمع این اقشار است مورد شناسایی دقیق قرار میگیرد. مثلاً اگر بیا نیه خطاب به کارگران و در رابطه با مسائل مشخص این طبقه است لازم است کارخانه ها، محل تجمع کارگران و بیکاران، سرویسهای کارگری و بالاخص شهرکهای کارگری شناسایی شود و اگر بیا نیه خطاب به مردم زحمتکش در کلیت آنست چند گانون تجمع و منطقه زحمتکش نشین و اگر خطاب به دانش آموزان است در وجه غالب مدارس را باید مد نظر قرار داد.

اولین کار شناسایی محیط پخش است شناسایی پویخشی را شامل میشود که ما نام آنرا شناسایی "مرد" و "زنده" می نهیم.

بازرسیهای

می فهمند و به تجربه خویش این درک را تعمیق میبخشند. البته عملگردها سخنان سردمداران خود رژیم نیز مابین پرده کمک میکنند. مثلاً کارگاری فرسنگانی آنجا میماند میشود که در همین سخن گفتن از حذف حقوقهای گزاف و سبزه پر شدن حقوق کارگران تا حد اقل دستمزد ۶۳ تومان و حقوقهای ۵ هزار تومانی به بخش خدمات سرمایه میدهد و بعد آنرا اختلاف درآمدی که محقول و قابل تحمل است عنوان میکند و این تفاوت را دموکراسی میخواند! هم چنانکه توکلی ختم سرمایه را تفاوت طبقاتی عادلانه! و بهمانی دیگر دموکراتیک میدانند (کیهان ۱۲۴/۸) خمینی هم برای اینکه از عقبه سردمداران رژیم عقب نماند و باشد در پاسخ استفتاء قضات کشور علیه منافع کارگران و منفع سرمایه در ایران - میگوید: چنانکه تنصیر با خود کارگر باشد و بواسطه اهمال خود کارگر عمیق و ناقص پیدا کرد، کارگر حق مطالبه غرامت از کارفرماند آرد، و باین ترتیب استثمار خشن اعمال شده از نیروی رژیم سرمایه در ایران را قانونی و شرعی جلوه میدهد. البته دموکراسی و حکومت مردم به سبک و سباق جمهوری اسلامی آنگاه بیشتر عیان میگردد که توکلی در ادامه سخنانش برای آنکه سوء تفاهتی برای سرمایه در ایران پیش نیاید، خطاب به آنها میگوید که رژیم جلوی کوچکترین آید و حرکت مستقل آرد و کارگران خواهد گرفت "مانظام شورائی در اسلام نداریم و نظام شورائی مال کشورهای سوسیالیستی و کمونیستی است، ما در اسلام نظام شورئی داریم. لذا خیالتان راحت باشد." (کیهان ۱۸/۲۴)

البته فرسنگانی و دیگر سردمداران رژیم و چنانکه گفتیم، برای سرپوشش گذاشتن بر ماهیت رژیم سرمایه در ایران و تضاد های طبقاتی کمک جعلی مفاهیم عدالت اجتماعی و برابری و برابری همگانی و اختلاف معقول و قابل تحمل بسیار در پی افکار افتاده اند چرا که مدت ها از آن زمان گذشته است که دروغ و قلب مفاهیم بتواند توده ها را در توهم بی خبری از واقعیت تضاد های طبقاتی موجود و شناخت مسائل اجتماعی و ضرورت حرکت در راستای نفی رژیم نگهد آرد.

بقیه از صفحه ۱۴

تجربه عملی ثوردها و رشد فزاینده آگاهی آنها در روند کشاکش انقلاب و ضد انقلاب نه تنها ماهیت ضد انقلابی و ضد دموکراتیک رژیم را کاملاً برملا کرده است بلکه آنها اکنون بر مناسبات حاکم بر جامعه مسلط و رژیم را در پیوند با این مناسبات ارزیابی میکنند، هر چند که هنوز قادر نیستند تا در برابر این تجربه عملی خود التزاتیب انقلابی ارائه دهند. آنها رژیم جمهوری اسلامی را رژیم طبقه سرمایه دار و مداخله سود سرمایه که در یکتاتری علیه اکثریت مردم را اعمال میکنند میدانند و به همین خاطر همچو کما فربیت هراتی چون کارگران خود را صاحبان کارخانه ها میدانند (فرسنگانی - همانجا) نخواهند خورد. به همین لحاظ فربیت توده ها و جعلی مفاهیم کما کبیت مردم و... به منظور فراهم کردن زمینه های مساعد جهت بساز سازی نظم سرمایه و بازگردانیدن عوامل سرسپرد رژیم سابق و سرمایه

در آن فراری بود عوت آنها سر ما به گذ آری و... جهت رها کردن جویش از بخران اقتصاد و حفظ بنیان نظم سرمایه داری وابسته از جنگال خود توده ها را مهجاشی نخواهد برد.

اکنون حرارت شعله های انقلاب توده ها از و بشدن تمامی این جعلی مفاهیم و شعارها میرند آینه و فریب سرمایه در آن را گاهی میدهد. کارگران و زحمتکشان باید رس آموزی از تجربه قیام و پس از آن در می یابند که در مکرر نفسی نیز مانند تمامی مفاهیم و مقولات - اجتماعی حقیقه طبقاتی آرد، و بیشتر در می یابند که ساتد اوم حرکت انقلابی توده ها، آنگاه که طبقه کارگر سازمان یافته با رهنمونی پیشا هستند کمونیستی خویش و پیشا پیش جنبش توده ها فرار کرد و مبارزه برای رسیدن به حاکمیت کارگران و زحمتکشان میسر خواهد شد و تازه آنگاه از دموکراسی میتوان سخن گفت، دموکراسی برای اکثریت زحمتکشان جامعه و دیکتاتری علیه طبقه سرمایه دار.

بن بست

بقیه از صفحه ۴

این يك بن بست است، بن بست واقعی قدرت. بحران لاینحل دوران انقلابیست و پاسخ خود را صرفاً در عرصه مبارزه طبقاتی در طی يك نبرد قطعی با کارگران و زحمتکشان کسب خواهد کرد. خیزش نوین توده های که که از کارخانه، کود، محله روستا بار دیگر سر بر می آورد و با سرعست فوق العاده های در حال گسترش است بر این بن بست نقطه پایانی خواهد گذارد. آزمون نبرد در این کارزار است که نیروی انقلاب می باید به رهبری پرولتاریا، رژیم را سرنگون سازد و بسوی پیروزی نهائی گام بردارد.

که جریان امور برایشان معین کرده است گردن بگذازند، آنها هیچ راه پس و پیشی ندارند. مجلس چون زائد های بر دیگر رژیم در خدمت تخدیر اقشار عقب ماند بود رخدمت علم گردن فرمهای ارتجاعی - بوروکراتیک آنجنانی مجبور است همچنان کجدار و مریز راه خود را ادامه دهد، کابینه ریشت برده ساتر مجلس و در جهت بی پایان رسانیدن رسالت بازسازی نظام، مجبور است نقش تاریخی خود را دنبال کند اگر چه پایای خود به پای چوبه دار برود، نه گابینه قادر خواهد بود مجلس را به سادگی تسلیم خود کند نه این قادر خواهد بود آن را به تمکین واد آرد.

با کمکهای مالی خود سازمان را یاری رسانید

رهبری طبقه کارگر ضامن پیروزی مبارزات ضد امپریالیستی - دموکراتیک خلقهای ایران است

حکومت مردم و

استفداد از سرمایه داران فراری!

رژیم جمهوری اسلامی کهرسالت خود را با زسازی گل سپهتیم ضربیه خورد سرمایه داری وابسته نهاد و تلاشهایش را جهت هر چه هماهنگتر کردن ماشین دولتی و برقراری نظم سرمایه ، صد چند آن کرده است ، پس از برگزاری سمینار صاحبان صنایع ، پس از اعلام ضرورت وجود بانک و سپهتیم بانکداری ، پس از حمایت آشکار از سرمایه ماهه اندازی بخش خصوصی و تامین اعتبارها و مواد اولیه مورد لزوم بنظر به گردش در آوردن سرمایه ها و ... اینها در دست بدامن سرمایه جدا ران فراری شده است تا مگر آنها فکری بحال اقتصاد و روشکستیم موجود کنند . برای انجام اینکارها رفسنجانی است که او طلب میشود . او که تاکنون تمام تلاشتش را در پنهان داشتن بازبازی نظم گذاشته و عدم ابراز صریح دفاع از سرمایه داران نهاد میبود و در زمینه دعوت از سرمایه داران ضرورت صراحت در تشویق آنان را هنوز درک نکرده و نسبت به دولت مردان کابینه بی تجربگی از خود نشان میداد ، بنا گذرید رژیم فشار شدیدی بران اقتصاد ، میمدان آمد تا مگر ثابت کند که آمادگی لازم را به دست آورد است . رفسنجانی سرمایه داری را برای ما گشت سرمایه داران و عوامل رژیم گدشتما این جملات آغاز نمود : به آن آقایان (سرمایه داران) میگویم ، آنها هم اشتباه بزرگی مرتکب میشوند . بدانند معیار ما بیشتر برای آینده است . (از خضبه های نماز جمعه ۸/۷) او سپس به انتقاد از آن دسته از عوامل رژیم پرداخت که برخی سرمایه داران را تنها بخاطر نداشتن قیافه حزب الهی طرد میکنند و اظهار داشت : خسارت میزنید به مملکت ... کشور محتاج است مثل نان شب به آنها ! - رفسنجانی که ظاهر میخواست ثابت کند که صراحت گویم را آموخته است خطاب به " آن آقایان سرمایه دار فراری گفت : کار مستقل میتوانی داشته باشی ، بیمانکار میتوانی باشی ، مقاطعه کار میتوانی باشی ، مستخدم ... و تاجر میتوانی باشی . البته اگر بپس بیایند لا حای شمارا (مسلم سرمایه داران دیگر) میگیرند ... تا دیروز نشد بهر کردید و اگر هم در بر شد عیب ندارد منتهمی بک مقدار عقب هستند (برای تجارت کارگران و زحمتکشان) (همانجا - عبارات داخل پرانتز از ماست) .

یادداشتهای سیاسی ...

خمینی رای ۳۶ میلیون مردم را در مقابل رای خود بی اعتبار خواند ، به صریح ترین وجهی نفی حکومت مردم و نفی اراده توده ها را از سوی رژیم قانونیت بخشید . اما رفسنجانی با ارباب و تاحات تمام پر وجود و موکراسی و حاکمیت مردم تاکید در ارد و سعی میکند تا با این وسیله مردم را بیخبر کند که گویا رژیم جمهوری اسلامی حاکمیت طبقه خاصی ، حاکمیت سرمایه داران بر اکثریت کارگران و زحمتکشان نیست ؛ امروز دیگر نمیتوانید ما را متهم کنید که از طبقه خاصی (دفاع میشود) ... توی این مملکت دیگر تشر کردن کلفت وجود ندارد ... هیچ جای دنیا اینطور نیست که اینقدر از چهره های سطح متوسط مردم در حکومت باشند . اما رفسنجانی به عبت میکوشد با تجدید و نیرنگ معمول سرمایه داران ، به رژیم رنگی مردمی بزند و اهمیت طبقاتی رژیم را لا پوشانی کرده آنرا طرفدار همه مردم جلوه دهد و تضاد های طبقاتی را منقفی اعلام دارد ، چرا که کارگران و زحمتکشان ما بیش از هر موقع دیگری ارتباط قتل و کشتارها ، سرکوب و زندانها و ارتباط تمامی ستم وارد آمده از سوی رژیم را بر کرده های خویش با سرمایه داری و رژیم سرمایه داران بقید ر صفحه ۱۳

البته رفسنجانی پیش از این دعوت آشکار ، سعی کرده بود تا در نماز جمعه قبلی زمینه های لازم را برای قابل قبول جلوه دادن سخنان آتش خود فراهم کرد اند . به این ترتیب که با طلب مفاهم دموکراسی و حکومت مردمی حاکمیت سرمایه داران را به توده ها بهیولاند : "دموکراسی یعنی حکومت مردم ... یعنی جایی که برای مردم و مردم حاکم باشد ... در کدام کشوری نصاب آرا مردم ، برای احکام موجود ، مسئولین موجود به انداز ایران وجود دارد ؟ پس اگر دموکراسی یعنی حکومت مردم قلب مردم ، رای مردم ، همه اینها در ایران ... از هر کشوری که مدعی آزادی است ، بیشتر است ... ایران دموکراتیک ترین کشور دنیا است ."

اینکه بدیش حتی ابتدائی ترین حقوق و آزادیها برای توده های زحمتکش جامعه از سوی حاکمان کنونی مردم شناسخته شده بر کسی پوشیده نیست . نزدیک به چهار سال حاکمیت کشتار و شکنجه و اعدام ، بیو کشی و غارت جای شبهه در نفی هرگونه دموکراسی از سوی رژیم باقی نگذاشته است . بدیش " اصل حاکم امام (رفسنجانی - همانجا) در برابر اصل حاکمیت توده ها دریا نگاه که

ارسال مستمر اخبار و گزارشات وظیفه ای انقلابی است

کردن سیستم خبررسانی به ارگان ، مارادراین امریاری رسانند . در ضمن اگر خبرنگار محلی ، شبنامه یا نشریات محلی در حیطه فعالیت رفقایش میگرد ، بک نسخه از آنرا در اولین فرصت ممکن بصورت مستمر برای ما ارسال دارند .

رفقا ! ارگان سازمانی شما در صورتی قادر است مطالبی زنده و بیو ارائه کند که در ارتباطی ارگانیک و مستمر با رویداد های جنبش قرار گیرد و این امر بدون یاری و تلاش تک تک رفقای امکان پذیر نیست .

رفقا ، هواداران و همچنین هر فرد شرقی نیز که خود را در قبال جنبش مسئول میداند ، از نیست تا کوچکترین خبری را که در جریان آن قرار میگیرد ، بصورتی موجز ، کوتاه و دلنشین از کانال رابطین خود ارسال دارد .

حوزه اخبار و گزارشات سازمان ، از تمامی رفقای رگیده رده های تشکیلاتی (مسئولین و ...) - میخواهد تا ارسال اخبار و گزارشات مربوط به جنبش را (با ذکر موشق ، نیمه موشق ، شایعه و ...) ، بعنوان وظیفه ای انقلابی تلقی کرده و با فعال